

Hradec Králové, 29. 2. 2020
přepis besedy s Ivou Adamcovou

Iva Adamcová – Hradec Králové 29.2.2020

Dobrý den, paní Adamcová, omlouvám se, že píši nevhodný dotaz. Se ženou posloucháme vaše přednášky, a ještě jsem nebyl na žádné osobně, ale často audio posloucháme při společné práci. Máme syna Tomáše. Tomášovi je 19let, studuje a je velmi pracovitý, ale za poslední rok a půl se však Tomáš jako následek rozchodu se svou slečnou psychicky zhroutil a problém začal řešit marihuanou. Po delším čase jsme na to přišli a v jeho pokoji zůstával závan trávy, když opustil dům. Tomáš se k celé situaci vyjádřil, že mu kouření trávy pomáhalo celou situaci zvládat, dočasně. Poté potíže zesílily. Jeden náš rodinný přítel, který má s marihuanou nemalé zkušenosti se vyjádřil k celé situaci tak, že tato rostlina uzavře člověka do bubliny kolem jeho aury a v těle vytvoří tato rostlina energetické pole a té se drží. Taký řekl, že se jedná o žárlivou rostlinu a ubližuje potom na energetické bázi člověku, který ji užívá. Nerozumím marihuaně ani jiným látkám. Je pravda, že Tomáš na chvíli utekl do své vlastní bubliny, ale vrátilo se mu to stonásobnou silou zpět, neboť upadl časem do obrovských depresí. Zápisy na první čakře se zvětšovaly každým následným odporem. Nakonec si náš syn nechal pomoci. Zpočátku měl silné ataky a jeho tělo dělalo opravdu šílené věci. Víte, slyšel jsem Vás povídat o marihuaně pouze jednou a mnoho si již nevzpomínám. Vždy jsem si myslel, že marihuana je velice léčivá rostlina, ne že bych schvaloval užívání za účelem útěku, jak to bylo u Toma. Netušil jsem o jejích velice negativních dopadech na lidskou psychiku. Psychiatr řekl, že tyto stavy jsou zcela normální právě po užívání marihuany a že Tomáš dopadl ještě dobře. Chtěl bych se Vás zeptat, jestli opravdu tato rostlina utvoří kolem jeho těla duchovní bublinu a v ní mu ubližuje. Je marihuana opravdu něčeho takového schopna? Myslíte si, paní Adamcová, že je pro syna cesty zpět z těchto obrovských psychických potíží? Děkujeme a srdečně Vás zdravíme celá rodina.

To je docela náročná otázka na první bod. Ano, já vám to vysvětlím postupně, a ještě k této otázce pak dočtu jeden krátký e-mail dívky, která si nedávno prošla jakoby léčebnou kúrou, a kdo jste na FB, tak jste to možná vnímali. Známi jí navrhli, aby si dala ayahuasku, měla pak šílené stavy a ono to s tím souvisí. Já vám vysvětlím, co to znamená.

Takže k té otázce první. V této době je hladina planety otevřená pro další vývoj v 5D, ale zároveň moc dobře víte, že vývojově všichni nemají stejně dlouhou časoprostorovou křivku. Proto v této době probíhá takzvaná křeč hmoty, kdy různými prostředky se hmotné Vědomí neboli Satan snaží zadržet lidi podle výše jejich egoismu. Vy všichni, čím jste kdy byli, to si nesete dnes sebou. A vy jste tvořili od začátku jádro a procházeli jste hmotným světem krok za krokem. Byli jste prvoky, byli jste kameny, byli jste rostlinami, byli jste zvířaty. Konec konců člověk, jak už ode mě víte, dokud nemá

odložené odporové stavy, tak je tak trošičku zvířetem, protože bouří na jednotlivých úrovních a útočí svým tělem, ale nemůže za to, protože on se v pozdějších fázích dozví, že to tělo to dělá samo. Dělá to velmi dobře, protože vás provádí veškerými možnými situacemi, které jste si ve svém životě měli prožít. Vše, co někde náročného prožíváte ve svých životech, je pro vás testem, jestli to unesete nebo ne. Jestli budete bouřit na jakékoliv úrovni, ať zuřivostí, kritikou nebo lítostmi, to je jedno na jaké úrovni. Rozhodně je to úroveň, kdy odmítáte děj, který jste jako Bohové chtěli.

To znamená, když budete mít už docela dlouhou časoprostorovou křivku, budete mít už Ego malé nebo menší a směřujete do pokory v tomto smyslu, když si zakouříte marihuanu, bude vám tak špatně, že ji odmítnete a už nikdy ji nebude chtít. Ale pokud ještě nesnesete svůj životní děj, který máte v osudu, a tady to byl rozchod s dívkou, po které ten chlapec velmi toužil, on byl v takovém negativním postoji, ať v lítostech nebo odmítáním na třetí čakře v respektu, že to nechtěl, proto přišly stavy, kdy si myslel, že mu marihuana pomůže. Ano, jeho zklidnila ale pozor. Všechny látky, které chemicky užíváte, abyste si pomohli neboli abyste zmírnili křik vašeho těla na jakékoliv úrovni, tak jsou vaší berličkou, která vás za chvíli samozřejmě schlamstne. Ona vás sežere. Když skončí účinek této látky, začne znovu tělo křičet a vyšilovat, proto si zase ulevíte, až samozřejmě najedete do zvyku. A co se odehrává při užití jakékoliv jiné chemické látky na podporu vaší psychiky? Pozor, hmotná cesta je nastavená a vy máte hmotný děj nastavený až do poslední dimenze. Jako Bohové jste teprve nenarození, ale v 5D už budete narození. A jestliže ze 3D něčemu nerozumíte a vezmete si tuto látku, po které sáhnete ve svém stresu, vaše hmotná složka vás vystřelí obrovskou silou do vyšších úrovní hmotného světa, kde tomu nebude rozumět. Zažijete podivné stavy, které jsou velice strašidelné, které ale v úrovni vašeho budoucího bytí budou normální. Přirovnala bych to k tomu, že v první třídě, kde nebudete umět počítat do deseti, vás najednou časoprostorová křivka a tělo vystřelí do období, kdy máte před promoci. Kdy jste na vysoké škole počítali vysoké matematické vzorce.

Máte strachy v té úrovni, které jste dosáhli přirozenou cestou do té první třídy, vy se obrovsky bojíte a ten strach vás totálně sváže. Tito lidé se pak samozřejmě bojí. Marihuana to má ještě docela dobré. To ještě nejsou takové výše, ale ayahuaska, to už je drama. Nebojte se toho. Uzavírá vašeho syna sice v bublině, kde si odpočívá, ale on se teď může rozhodnout. Prvotní je váš klid, protože osud je nastavený. A jestli se tohle děje vašemu synovi, bylo to v plánu osudu. Musíte konat jen mechanicky tělem, bez jakýchkoliv negativních emocí, že se to odehrává, bez výčitek, zlostí, že to dělá, protože někdy může i vám strachy dojít trpělivost při těchto dějích. Může se samozřejmě stát, že je to vaše učení, máte to společné, ve společném osudu. Opravdu s klidem v nitru vysvětľujte, domlouvejte a buďte trpěliví. Vašemu synovi potřebuje dojít, že tímto způsobem se to nedá vyřešit, že to musí zvládnout sám a zvládne to tím, že přijme osud takový, jaký je. Hlavně, láska je respekt k milované osobě, a jestliže ona mě už nechce, já ji miluji, tak jí umožním, aby odešla do svého osudu si žít tak, jak je to podle jejích představ. Ten chlapec se mýlí, že tu ženu miluje. On miluje víc sebe. To je egoismus, který si ještě ten človíček neuvědomuje a je zapotřebí mít velkou trpělivost a vysvětľovat.

Já vám přečtu dopis od té dívky, která asi dva měsíce kráčela v hrozném strachu, když si dala ayahuasku. Později po velkých domluvách i na FB jsem dostala její odpověď a ta mě potěšila.

Víš, Ivanko, pochopila jsem totiž, že jestli jsme všichni jedno božství, ano, jsme Jednota, jsme jedno jediné Vědomí, tak Bůh nemá proč trpět, trpí hmota. A tak mi došlo, že všechny poryvy, odpory a strachy, které tělo tvoří samo, tak stejně dokázalo vytvořit dokonalou iluzi těch halucinací a představ. Samozřejmě ruku v ruce s nervovou soustavou a psychikou, ale to je stále hmota. A jestliže človíček jako ty, bez odporu zažívá trvalý pocit blaženosti, tak je logicky jasné, že vyšší dimenze nejsou o symbolech a propadech jako na drogách. Ano, nevidíme na další a další dimenze nahoru, ale myslím si, že čím vyšší dimenze, tím vyšší pochopení a stav klidu a blaženosti. A kdybychom zemřeli a viděli jakési patvary symbolů a topili se v chaosu všude kolem nás, spíš utíkáme sem na Zem. Možná se mýlím, ale přesně proto si myslím, že nic takového ani po smrti ani ve vyšších třídách není a neexistuje, jen mi to moje tělo zahrálo divadlo. Je to tak, Ivanko? Moc ti děkuji za veškerou tvou trpělivost, za sebe i celou svou rodinu. Věř, že tvá slova mají obrovskou váhu.

Ano, přesně tak to je. Tam, kde se vůlí člověka vymezíte a odmítáte být tady a chcete být tam, tak vás to vrhne zpátky, protože se nedá žádná třída přeskočit. Vy máte kráčet životem a osudem tak, jak jste si ho zvolili.

Ivanko milá, vím, že mnohokrát jsi nám vše vysvětlila. Hodně mi v životě pomáhá tvé učení. Poslední dobou se začaly stupňovat slovní útoky mé dospělé dcery, které dost pomáhám s jejími holčičkami, dva a pět let. Dcera je věčně nespokojená, negativně naladěná. Často to odnesou její dcery, kterým se potom omlouvá. Její partner se tu vyskytuje tak jednou za tři měsíce, tak na tři dny. On žije v Londýně. Vztah mezi nimi moc nefunguje, ale to už je dlouhodobé. Dcera často žádá o hlídání. Když můžu, vyhovím. Ještě mám i další dvě malá vnoučata od syna a snachy a další vnučka se narodí v dubnu. Dcera přesto velmi často po mě něco potřebuje ohledně hlídání. Občas jí uvařím, něco jdu vyřídít, když potřebuje a požádá mě o to. Poslední dobou je ale její chování ke mně útočnější. Seběmenší poznámka ohledně jejích dětí ji rozzuří. Jedna má neustále problém s krční mandlí a hlavně ušima, špatně slyší. Poslední dobou mě to začíná dost unavovat, hlavně její náladovost a bezohlednost vůči mně. Nerada bych silně omezila pomoc, protože vím, že pak to odnesou vnučky, které ke mně velmi rády chodí a máme k sobě hodně blízko. U dcery se projevuje žárlivost i na náklonnost vnuček ke mně. Žárlí i na syna, snachu, že hlídám i jim, i když méně. Snažím se vymezit zdravé hranice. Posledně na mě i začala křičet, že si přeju, abych zemřela, aby se mohla o holčičky starat sama, což je absolutní nesmysl a je to absurdní. Křičela i před starší vnučkou, která pak měla špatné sny, o

kterých řekla mně, ne mamince. Je mi z toho poněkud smutno. Jedu za týden na čtyři týdny do lázní a vím, že ten odstup, odpočinek mi pomůže. Snažím se vše přijímat, ale slovní útoky zažívám i od svých rodičů, kterým také pomáhám, když potřebují. Potřebuji asi prozkoušení ze všech stran, aby to té mé hmotě došlo. Děkuji za vše. S láskou objímá jedna ze tvých buněk.

My všichni jsme jedno jediné Vědomí, které má stejnou hodnotu. Nejste vaším tělem a nejsou druhá lidská těla něčím jiným, co k vám nepatří. Vám totiž nepatří stejně jako druhá lidská těla vaše vlastní vašeho jména. Vy v něm pouze bydlíte jako Vědomí a vaše Vědomí je i v druhých lidských tělech. To znamená, že když já jako jedinec zaútočím z některé hladiny mých čaker na druhé lidské tělo, útočím sama na sebe v druhém lidském těle. Naše společná Vědomí těch dvou těl se pak roztrhnou a musí nastat opakování, buď s tím samým tělem, s tím samým člověkem, nebo s někým jiným. To je takzvaná karma, kdy jste samozřejmě odporem strženi do útoku na sama sebe a vaše Vědomí planety se nemůže nikdy spojit. Je to dlouhý a nekonečný běh.

A teď si to napasujeme tady na tento příběh. Jestliže já bych byla tou babičkou a matkou té dcery, já bych musela být skutečně hodně přísná a tvrdá, protože jestliže budu ustupovat a více hlídat této ženě, která křičí a nadává a drtí tím své děti, tak jí budu posilovat její Vědomí hmoty. Přitom ona mě potřebuje a vyžaduje mou pozornost a ještě žárlí. To jsou všechno protiklady. Vidíte, vaše dítě se trhá hmotnou složkou, protože nemá hranice. Vy jí zkrátka neustále ustupujete. Za chvíli budete méně hlídat druhá vnoučata, která si vaši pozornost také zaslouží. Tak to nikdy nikam nedovede. Vy teď potřebujete být tvrdá. Promluvit si ostře s dcerou a říct jí: „Podívej se, jestli okamžitě nepřestaneš, je mi to líto, ale budeš se muset o děti postarat sama.“ A nebojte se, ty děti tam jsou jenom v hmotné složce jako strašák, kterým máte být zastrašena. Ona potřebuje být zastrašena, aby přestala žárlit a vážila si toho, že tam chodíte. Holky vás budou mít rády. Ony samy o vás budou žádat a dcera bude muset zkrotit svůj egoismus.

Nastavte jí podmínky, ale budete je muset dodržet. Je to jako s výchovou malého dítěte. Když vaše dítě něco nebude splňovat a vy mu budete vyhrožovat, co se stane, když to neudělá, a nedodržíte to, tak si vás vaše malé dítě nebude vážit. Bude vědět, že k tomuto trestu nebo odměně nikdy nedojde. Je to vaše vlastní slabost. Tam, kde je na třetí čakře buldozer, na druhé straně je někdo, kdo je slabý a učí se správně bránit. Jenom si ohlídejte, abyste neměla negativní emoce, pouze jste pracovala s tělem. Jakmile budete v pozici, že dcera je špatná, špatná situace, vadí vám, co dělá, vadí vám situace, zlobíte se, nerespektujete, že ona to dělá, nerespektujete situaci, lítosti, nenávisti, kritiky, posuzování, ona vám to dělat musí. Dělalí vám to i rodiče. Je vidět, že jste slabý jedinec. A budete muset začít správně používat tělo jako hmotnou složku. Nástroje k tomu, abyste věci narovnala. Víím, že to bude těžké, ale dočkáte se dobrých výsledků.

Milá Ivanko, chtěla bych tě přivítat poprvé na besedě v Hradci Králové. Jsme velice rádi, že to konečně vyšlo i zde. Patří ti veliký dík za info, které proudí skrze tvůj milý a příjemný hlas k nám, Vědomím, co už jsou

schopna slyšet. Poslouchám už necelé tři roky a veliký dík patří i všem učitelům bílé magie, kteří mi přišli do cesty před tebou. Každý z nás jsme tu, aby se něco naučil, změnil k lepšímu, zbavil se odporů, pochopil sám sebe. Mě provázely celý život strachy. Strach nakupovat, jednat na úřadech, řídit auto. Postupně cestou životem se mi tyto obavy podařilo odbourávat. Ó, jak jsem vděčná vynálezci automatické převodovky. Denně si to opakuji, když usedám za volant.

Já ji taky mám. A taky jsem vděčná.

Po Starých Křečanech přišla největší úleva a řekla bych, vysvobození. Od tohoto okamžiku se mi žije lehčeji, svobodněji, podnikání se daří, vztahy s okolím se lepší. Prostě už vím, že je vše tak, jak má být. Dovedu se dívat na situace z jiného úhlu pohledu, s větším nadhledem. Chtěla bych taky poděkovat za upozornění na knihu od Marcela Vaneka: Milarepa, Tibetský rošťák. Tento spisovatel je pro mě taky vzácným učitelem. Mám už přečteny skoro všechny jeho knihy. Jen zmíním pro mě top Sedm životů a v této době je aktuální Logické proroctví. Ivanko, potvrzují tvoje slova, že když něco děláme rádi a s láskou, dělá to za nás Bůh. Když na mě usedne nějaká ta platba, tak mě Bůh ve mně nenechá doma ležet. Prostě chce to pracovat. A než se rozkoukám, tak tělo jede do práce, ono se to nějak rozhýbe, třeba koleno, krční páteř a za dva dny je pokoj. Jak to přišlo, tak odešlo. Asi lepší spolupráce buněk, rychlejší hojení, když je člověk vnitřně v pohodě a věci přijímá.

Víte, proč to je? Protože jednak přijmete tím pádem tu platbu, a jestliže ji přijmete, vy jste ve stavu Boha pouze v pokoře, to znamená ve smíření. Když se smírím s tím, že mi teď něco je, výborně, tak se zpátky naležete jako Božství do těla a rychle se to vše zastaví. Jestliže ale dneska odmítnu platbu, uzavřu si kanál a bolest zůstává dlouho a dlouho odeznívá, a ještě si platbu z této přítomnosti zaplatíte někdy v budoucnosti. Vy dneska platíte za něco, co jste už pochopili. Někdy v minulosti: dvacet let, dva roky, tři měsíce se něco odehrálo a jestliže jste něco pochopili, něco se vám dorovnálo do takzvaného jednotného stavu, pak tělo může zaplatit, což je úžasné. Bez platby byste nemohli být vyloučení z hmotné složky, z hmotného Vědomí. Tak si toho važte. Pamatujte si, karma se píše jenom v přítomnosti. To je úlevné, ne? Bílí mágové si myslí, že karmu jde vymazat v minulosti. To je totální hovadina. Někdo z vás mi něco udělá. Mé tělo zahučí, má odpor, třeba na trojce mám zlost, nechci to, nerespektuji to a v tu ránu to skočí do minulosti. Do té minulosti nemůže nikdo šáhnout. Vy tuto karmu můžete opravit jedině v přítomnosti. To znamená, že druhý den, třetí den, za týden, za měsíc přijde buď ten samý, nebo jiný člověk a udělá vám to samé, tím vám vybijí odpor někde v té minulosti. A teď v malinkém jednom okamžiku jste buď schopni zapsat karmu novou, to znamená nový odpor proti tomu, co mi zase ten darebák udělal, anebo vám to bude jedno, a pak už budete svobodní.

Vy moc dobře ale víte, že vaše tělo má svůj dojezd, kdy se ty věci zastaví samy, takže pokud se vám to nedaří a zvyšovali byste vůli člověka: „Já to dokážu!“ a zlobili jste se

na sebe, tak by se vám to nikdy nepodařilo. Vám to má být jedno, že jste to dneska ještě nedali. A to je to, co někdy neumíte. Ano, máte jenom žít: „Tak jo, tak dneska se mi to povedlo sice trochu líp, ale ještě tam něco je.“ A teď pozor, proč? Jestliže vaše tělo ještě zareaguje odporem, máte být šťastní jako blechy. Protože vy ještě víte o svém těle, co v této situaci udělá. Jak se chová. Vy jste ten, co o svém zvířátku má vědět všechno. Dokud se neprojeví v nějaké těžké situaci, tak to nezjistíte. Proto máte být rádi, že dnes jste ještě „jakoby“ selhali, protože to selhání vám podvrhuje vlastní tělo. Tak to není. Ono věci dělá. Vy jste tady nikdy nic neudělali. Hmotná složka to dělala sama. Ona vám jenom podvrhuje, že vaše jsou viny, vaše jsou hříchy, ale tak to není.

Už se nepozastavuji nad klimatickými výkyvy, koronavirem, uprchlíky, požáry.

Výborně. Dneska jsem viděla někde na FB ráno, když jsem měla chvilku času, jak tam někdo napsal, že Češi jsou úžasný národ, protože ve strachu polovina zemře před koronavirem a druhá hlady, protože vykoupejí všechno jídlo. Tak jsem tam napsala: „Ano, člověk spolupracuje s koronavirem, ani k němu nemusí dojít.“ Ano, víte, to jsou hovadiny. Koronavirus je normální virus, jako tady máte všechny typy chřipek, akorát každý ten virus mutuje. On se vyvíjí. Ale teď vám trochu řeknu něco, co vás možná někoho vyděsí, někoho udiví, ale řeknu vám pravdu, kterou vám říkám už mnoho let. Planeta má jedno jediné Vědomí. I viry, které tady jsou, tady jsou z určitého důvodu a spolupracují na vývoji vaší hmoty. Tak jak oni mutují a zlepšují se, tak mutuje a zlepšuje se i vaše tělo, protože i virus, a to je potvrzeno, dokáže měnit strukturu DNA. To znamená, že silní jedinci přežijí, jejich tělo se změní v tom pozitivním směru. A ti slabí jedinci odcházejí, protože v té době, když odejdou, mají bod B. Což se člověku 3D nelíbí. Má pocit, že má proti tomu bojovat. Jsou to jakoby dvě jinak veliké civilizace a společnosti, které tady žijí na jedné jediné planetě a mají jedno jediné Vědomí. Všechno, co tady je, je celý jediný Bůh. Je to Vědomí přikryté hmotnou složkou, do které i ty viry patří. Tak proč se bát sama sebe? Jestliže každý z vás má v tomto životě tu chřipku prožít a má ji přežít, tak ji přežije, jestliže má být důvodem vašeho odchodu, tak to tak bude a nezmění to nikdo. Ani strach. To si uvědomte. Je zbytečné podléhat panikám. Ti lidé, kteří dneska ten strach mají, ti si ho těžce a tvrdě zaplatí. To si pište.

Už mi přijde i normální, že to tak je a že to má být. Je to čištění planety. Prostě řečeno, stav přijímání na všech frontách. Soucítím se všemi buněčkami, které mají průběh plateb mnohem dramatictější a delší než já. Chtěla bych jim aspoň trochu zvednout optimismus a potěšit je. Napadají mě jen tyto věty. Vibrace planety se zvyšují. Jsme už ve čtvrté dimenzi, pátá je za dveřmi. Máme to za pár. Ivanka naznačuje, že to bude kolem roku 2025 a to by měl být definitivní konec s platbami, pokud to dobře chápu. A ještě něco, jsem matka čtyř dětí. Dvě dospělé studující a dvě mladší školní věk a u těchto mladších dvou přetrvávají silné odpory k učení a k nuceným domácím pracím. Takže pokud to mám v osudu a poštěstí se mi nějaké vnoučátko, dle čtení z Palmových listů, tak jich budu mít více než sedm. Tak se mám na co těšit.

Namasti si svaly!

Nejspíš budou bez odporů, když budou děti v 5D a budou vědět, proč se narodily, budou rády pomáhat, nebudou zlobit a trápit rodiče.

Jo, jo, těš se!

Už se na ně moc těším a na roli hlídací babičky jakbysmet. Dokonce mi přišla do hlavy i dvě dívčí jména, tak se nechám překvapit, jestli to klapne. Ivi, jak to bude s tou telepatí? Oni ji budou ovládat a my se ji budeme muset doučovat nebo to přijde až v příštích životech automaticky? Děkuji za vše, co pro nás děláš. Zatím ne zcela probuzené Vědomí v těle Martiny.

Ano, to přijde postupně, může se to stát i ve vašem průběhu tohoto života, že najednou začnete odchyťávat zprávy, ale na to si počkejte. To se stane samo.

Lidové rčení: Čím větší svině, tím větší štěstí.

To já jsem zářným příkladem, protože já jsem vlastně prase v Čínském kalendáři, a protože jsem ženská, tak jsem svině a štěstí tedy mám, to je pravda.

Jak vysvětlujete, že lidé se špatným morálním profilem, kteří neznají zábrany, se mají většinou lépe. Životem proplouvají, mají hmotné zabezpečení, ale ne ušlechtilé city. Děkuji velmi Jitka.

Úplně jednoduše. Vy si myslíte, že jim je dobře. Že se mají dobře a že nic neřeší, když jsou hmotně zabezpečeni. Tak to není. To je vaše iluze. A je to proto, že ještě posuzujete druhá lidská těla a jejich majetky. Do těch vám naprosto nic není. Vysvětlím proč. Nedávno na FB se mě někdo ptal, co znamená být chudý v duchu. Zkuste si představit, je už kvantovou fyzikou prokázáno, že svět hmoty je iluzí. Ano, je iluzí. Velikou iluzí. Protože elektron a proton je jenom jiná vibrační schopnost energie. Proto jej vidíme a zdá se nám hmotný. Ve skutečnosti vaše tělo, kdybyste si vzali mikroskop a došli k jiným rozměrům, zjistíte, že je jenom děrovaná energie, kterou prochází spousta, spousta jiných energetických stavů. Jestliže tento svět neexistuje, neexistují ani problémy v něm. Struktura DNA té hmoty, která se jenom jinak pohybuje, je nastavena proto, aby vy, jako božské Vědomí, jste si sami sebe uvědomovali v prožitcích vašich životů. A proto si volíte vždycky život po životě. A ten průchod je od Velkého třesku hotový až ke konci. Volíte si všechny po sobě následující životy, jako průchod hmotnou složkou. V této chvíli jste se ještě ani nenarodili jako Bohové, jste teprve prenatalní miminka.

Vysvětlovala jsem to v Trnavě s Jurou, když jsme mluvili, protože on se mě tam ptal na otázky z Bible, kterou obrovsky ovládá. Třeba výrok Otce: „Za šest dnů jsem stvořil svět, pracoval jsem usilovně a sedmý den jsem odpočíval,“ je sice napsán s minulým časem, ale je to proto, abyste si prožili tento svět, ačkoliv při Velkém třesku je hotový celý Vesmír, vaše pouť po DNA naší planety a jiných planetách, která vás čekají v 5D, kde se budete už moct po propuštění z této planety vymanit a jít do jiné DNA. Vy se teprve

narodíte, až překročíte hranici třetího oka. Ale on se už udál. Je vytvořen celý tento svět už dopředu, už byl stvořen. Ale vy jako božské Vědomí, jako ten, který z Bible na vás promlouvá, teprve jste v tvorbě. To znamená v těch šesti dnech. Šestá brána, sobota, je na úrovni třetího oka. Teprve pak smíte odpočívat, pak vás nebude otravovat vaše vlastní hmotné Vědomí, útoky na sama sebe v jiných lidských tělech a sjednotíte se. Tehdy budete svobodným Bohem, kterému hmota slouží.

To znamená, že máte zrovna váš osud právě proto, že posuzujete ještě ty, kteří jakoby mají peníze, ale vy nevidíte do jejich problémů. Oni útočí sami na sebe, okrádají, to znamená učí své buňky svého těla, aby jim dělaly ty samé věci. Prožijí si nemoci. Prožijí si stavy, kdy nejsou šťastní. Zkuste si představit, já mám známého, který mi nedávno řekl: „Já jsem si vsadil, a když vyhraju 350 miliónů, které tam jsou, tak tebe a Statek koupím.“ Jen jsem se tak usmála. Já se umím usmívat a říkám mu: „Poslyš, Jiříku, ale já se nenechám koupit.“ Tak na mě tak koukal: „Ale já jsem myslel kvůli tobě.“ Já říkám: „Tak to budeš muset využít nějak jinak.“ Pak mi říká: „Tak jo, jsem bez ženské, tak si koupím holky.“ Říkám: „Kurňa, nech toho, protože ty si je nekoupíš, ony nebudou milovat tebe. Láska se nedá koupit. Ony budou milovat tvoje peníze. A až tě o ně připraví, tak tě kopnou...tam.“ A víte, když ten člověk ještě zkušenosti nemá, ještě ho čeká dlouhá cesta, protože si myslí, že v penězích a úspěších je štěstí. Není. Štěstí jste vy. Uvnitř vašeho těla. A vaše hmotná složka, která je položená na to vaše hmotné Vědomí, bouří proti různým věcem. A u vás je to zrovna posuzování těch lidí, kteří dělají hajzloviny a mají se lépe než vy. Nevěřte svému vlastnímu tělu. Ať se má každý tak dobře, jak se má, protože pro každého je to nejlepší osud, jaký musí prožít. A věřte mi, že má své vlastní odpory, které tam pořád jsou. A zrovna tak trpí jako vy, když je posuzujete.

Lidské Ego si všímá všech ostatních a ukazuje prstem a zapomíná, že na co ukazuje prstem, to v sobě nějakým způsobem nosím sám. Je to obraz v zrcadle. Proto byste měli řešit své věci a věci, které vyřešit můžete. Být chudý v duchu znamená, a to se máte naučit, že si nemáte přivlastnit děj, který je kolem vás v té hmotné složce, který vám nikdy nepařil. Vy jím jenom procházíte, je pro vás iluzí. Jestliže já si přivlastním tělo Iva a pak mě někdo sprostě urazí a vynadá mi, tak se naštvu, protože budu hmotou Ivy. Ale já Ivou nejsem. I kdyby mi kdokoliv, cokoliv vzkázal nebo řekl, je mi to naprosto jedno, protože já vím, že jsem Vědomí a s Ivou nemám nic společného. Pak jsem si taky nepřivlastňovala těla lidí okolo sebe. Partnerů, dětí, peněz, domů. Osud vám je jenom přihraje a zase vám je vezme. Odplavou do minulosti, když se změní váš osud. Proto také dneska nepláču, že jsem se po šedesáti letech odstěhovala z rodného domu. Ne, je mi hrozně dobře. Já jsem ho také odevzdala a odevzdávám ho a s radostí příští týden celých dvacet čtyři hodin tam chci pracovat, udělat zahradu a připravit ho, abych ho odevzdala čistý a v pořádku někomu jinému, kdo si ho možná koupí.

Až si tento svět hmoty přestanete přivlastňovat, přestanou vás trápit starosti tohoto světa, protože budete vědět, že se vás nedotýkají, že se řeší naprosto samy, že vám přichází, co si dát do talíře, přichází vám, co si vzít na sebe. Přichází vám něco, co máte odevzdat druhým, a vy to přesně v tu chvíli budete vědět. Vyřešte si své věci. A přejte

druhým přesně ten osud, jaký mají, protože oni vědí o svých vlastních odporech, o svých nespokojenostech, o kterých vy v té chvíli nemáte ani ponětí.

Ahoj Ivanko a všichni, prosím pohovořit o příčině parazitů a konkrétně roupů a vši. Co s tím? Roupy mě nutí omezovat cukry a mít dětskou veš je lepší než hostit veš psí. S láskou jedno z naslouchajících uší.

Paraziti. Hmotné tělo, víte, že je hmota, a tak jako vy pojídáte druhé hmotné věci, ať jíte maso nebo nejíte maso nebo jíte jenom rostliny, je to jenom hmota, která je podložená tím samým Duchem jako jste vy. A ta Hmota sama sebe pojídá, aby přeživala. Pojídá proto, že vaše hmotné tělo je složené z prvků této země. A proto je do sebe souká, aby využívalo jejich energie a posunovalo se dál. Matka, která tvoří v sobě miminko, další schránku pro své vlastní Vědomí v budoucnosti. Vy jste zde byli vždycky jako Bůh, vy si rodíte své Vědomí. Rodíte si hmotné složky, které ho ponесou, aby Bůh jako Jednota zůstával a byl tady vždy celistvý. Tak se musíte starat o to, co sníst, aby se hmotná složka vytvořila. Ale děláte to sami pro sebe. Nejenom pro své vlastní tělo, ale pro svého budoucího Ducha, což v té chvíli nevíte. Hmota stárne a i jiné hmotné složky potřebují baštit. To zní blbě, co? Ale věřte mi, o mnohých z těchto živočichů ani nevíte. Přibližně čtyři až pět kilogramů vašeho lidského těla, které má průměrnou váhu tak, jak má mít, je naprosto jiných bytostí. Doufám, že jsem vás nevyděsila. Nebojte se. A protože ve vědě ten vývoj na planetě postupuje, přicházíme na všechny tyto věci, což je fajn, protože i tímto se bude prodlužovat lidský věk. A jednou si myslím, že vám bude dlouhý. Vezměte si 300 let, to je pálka. Tak buďte rádi, že žijete dneska tak umírněně, že si pak vyměníte kabátek za úplně zbrusu nový, to je příjemné.

Naučíme se likvidovat tyto věci a už tady ty nástroje jsou. Třeba v plazmatických přístrojích, které dokážou na různých frekvencích tyto věci hubit. A už to tady je desítky let. Jenom jste se vy, jako celá společnost, o tom nedozvěděli. Ten, kdo se dozvědět má a má to k němu přijít, tak vám to v tom osudu přijde. I to je záležitost vývoje. Vy nemáte být vyděšení, že jste o tom celá léta nevěděli a najednou jste zjistili, že v sobě máte hodně parazitů a teď začnete šíleně běsnit, jak se jich zbavit a co všechno mi to dělá. Pak pozorujete tělo, kde vás to píchne a představy jedou. Kde je tasemnice, kde roup a já nevím, co všechno. Ano, pátrejte, ale ještě vám k tomu něco řeknu. Existují peruánské byliny, ty jsou úžasné. Jsou to sušené bylinné směsi, třeba Muňa Muňa nebo jí podobné, které opravdu pomáhají likvidovat viry, co by napadly vaše tělo. Streptokoky také. Je tam třeba Dračí krev, už asi znáte tyto přípravky. Má to Energy a má to jedna úžasná firmička, která jezdí do Peru a dělá sušené byliny. Tuším, že je odněkud z Liberce, ale já nevím, jak se jmenují. Já se moc o to nezajímám, ale Muňa Muňa mám.

Dobrý den, paní Adamcová, poslouchám vás velmi dlouho. Velice mi pomohly vaše základní přednášky, a proto jsem se i přidala do skupiny na FB, kde jsem byla velmi šťastná, že si můžeme všichni sdělovat zážitky s vaším učením. Zpočátku to bylo super. Ale poslední dva roky jsem zírала, kam to vše zmizelo. Jo a nejdříve prý loni v květnu poprask kvůli padesátikoruně. Ve finále to ovšem bylo šedesát korun. Že by větší

inlace, haha? Vy jste si utekla do Anglie. Možná na pozvání, ale málokdo to věděl a nic jste doted' ani neřekla. A já se ptám, zda ještě ve vaše učení mám věřit.

No, to už je vaše rozhodnutí.

Celkem je mi to i jedno. Samozřejmě, že použijete své oblíbené mantry: „Vše je dobré, máme to v DNA, útočí moje Ego...“ Již se velice hojně používají ve skupině a nikdo ani pořádně neví, jestli je jejich význam OK. Jen stále čekám na vysvětlení a nic. Už ani neodepisujete na e-mailly. Jo, asi jste v té vysněné 5D, ale já jsem stále ještě ve 3D a ráda bych chtěla od vás vysvětlení. A možná ani nechcete a možná jsou mylné moje spekulace, ale když člověk neví a nikdo nic nevysvětlí, tak pak jen spekuluje. Myslím, že přes vaše mantry se toho nedočkám. A tak díky i za to, že toto přečtete na veřejnosti. Díky.

Ano a Dan to dokonce natočí. Vy jste úžasná, strašně jste mi pomohla. Vše je dobré. Je pravda, že já už jsem to vysvětlovala mnohokrát, ale ten, kdo to nemá přečíst, to nevidí. Anebo už jste si možná všimli i na té FB stránce, že když se odpovídalo s láskou a vysvětlovalo mnoho jedinců někomu, kdo tam bouřil, tak ten člověk ty odpovědi nechápal, jeho Ego to překroutilo a on pořád si myslel, že odpověď nedostal, ale přitom tam byla. Ano, jestliže budete pod Egem a pod odporem, tak vám Ego nenechá přečíst správnou odpověď.

Já jsem dostala pozvání na konci května k mým šedesátinám od skupiny londýnských buněk a pozvaly mě tam půl roku dopředu. Dávno byla koupená letenka, nebylo to vyspekulované. Poslechněte si znovu Staré Křečany a jsem skutečně ráda, že tady ta otázka teď padla. Ve Starých Křečanech jsem vám vysvětlovala, že Iva dělala 27 let v laboratoři a živila mě laboratoř, tak jsem si nikdy ani korunu nevzala. Ano, to byla pravda. Ale také jsem řekla, že lidé, kteří nemají své zaměstnání, si smí vzít odměnu za takovou práci i v duchovním světě. A já jsem skončila 31. prosince v roce 2016 práci v laboratoři, a přesto jsem si řekla o peníze až v květnu 2019. Jak je to dlouho? A neživila mě laboratoř. Peníze ke mně tekly jenom tím, že jsem s vámi pracovala. Brali jsme si pouze za ubytování. Všechny ostatní poplatky, které přišly na Statek, byly vlastně vaší platbou za vaše jídlo a vaše věci. A jediné my dvě se Zdeničkou jsme tam pracovaly. My jsme dělaly úplně všechno. Povolala jsem 21 postelí, Zdenka uklízela všechny apartmány. Starala se o běh, který byl, a my jsme si už potřebovaly odpočinout. Byly k vůli tomu vymyšlené i ovečky a pejsek, protože jsme si myslely, že bude dobře, abychom měly někoho dalšího, abychom ho uživili, že budeme mít dotaci, která byla jedna jediná, ale byla odpracovaná z vymýcení pozemků a vypásání. Jenže pak jsem zjistila, že vlastně za polovinu roku jsem zaplatila z toho, co jsme vydělali na Statku, pracovníkovi a zaměstnanci, který nám tam pomáhal. Ale všechny dotace spadly do jeho výplaty za půl roku a další půl rok jsem platila já zase z výdělků.

Jakékoliv jiné akce, které tam byly, když jsem tam nebyla přítomna a chtěla jsem si odpočinout, se nenaplnily a musely se zrušit. Proto jsem pořád byla s vámi, stále jsem mluvila a ráda. Ale pak už jsem cítila, že umřu. Potřebovali jsme někoho, kdo by převzal

správcovství. Zdenička už taky padala, s prominutím, na hubu. A loni v květnu jsem řekla, že potřebuji už pomoci. To bylo v době, kdy zemřela moje maminka. V dubnu mi valná hromada doporučila na schůzi, kterou jsme měli hned po smrti maminky, že jediná šance je říct si o peníze. Už konečně, aby mi to došlo, mi to řekli, protože oni už mi to asi dva roky předtím nabízeli, že jediné si odpočinu tím, že si o nějaké malé peníze řeknu. Já jsem po těch letech poslechla a strašně se mi ulevilo. A tento běs a děs (pro mě úžasný) přišel tehdy, kdy jsem byla v té cizině, ani jsem tam nemohla jít na telefon, pak jsem se to za několik dnů dozvěděla. Do toho ještě Dan mi špatně rozuměl, říkám mu: „Dane, nesmíš v Litoměřicích posílat poslední dvě nahrávky.“ A Dan to za dva dny poslal, že Danečku? Ano, ano, další průser, že jo, protože pak to zase bylo na mně. Ale víte, co bylo úžasné? Mně se to strašně líbilo, protože já jsem cítila, jak se ten FB vyčistil. A ti, kteří mě léta poslouchali, tím bouřením prokázali, že mi nerozumí. A víte proč? Já vás učím, že jste vše, že cokoliv uděláte světu, se vám vrátí. Ano. Vy to posíláte ven. To znamená, že máte posílat jenom lásku. Stav bez odporů. Ten, kdo bude lhát, bude mu lháno. Ten, kdo bude ve vypočítavosti na svět hrát své hry, aby nečestně obral svět o peníze, tomu bude sebráno.

Ti lidé, kteří po těch letech propadli tomu běsnění, nepochopili, co vám léta Iva říká. Že já bych si to vůči ani žádnému člověku neboli sama sobě nikdy sama nedovolila. A proto jsem byla ráda, že se ten FB vyčistil. Víte, já jsem přišla pro bílé mágy. Vy jste museli být bílí, museli jste být černí, museli jste být všechno, jako každý z nás, abyste se protáhli přes hmotnou složku a poprvé jste se narodili. A ten, kdo to chápe, ví, že jsem přišla pro bílé mágy, kteří odkládají svou bílou magii. A v té skupině skutečně hodně lidí jen nahlíží, ani se neozývá a jenom si prožívá své buď pochopení, anebo zatracení nás ostatních, ale ta skupina je velmi důležitá. Splnila mnohokrát svou funkci. Už mnoho lidí z hladin, s kterými jsem před léty nějakým způsobem spolupracovala, se posunulo. Třeba jsem byla v Cestách k sobě a tam byli lidé, kteří na mě koukali jako na blázna, když jsem jim říkala, že vše je hotové, a dneska to samé říkají ve svých nahrávkách, protože na to samozřejmě přišli. Vývoj je vývoj a nedá se zastavit. A je správně to, co se děje. Proto já za tuto otázku velmi děkuji.

Zdravím vás, paní Adamcová. Již dlouho vás poslouchám a ráda bych se vás zeptala na magii. Tvrdíte, že ve vývoji se musí přejít nejdřív černou magií, pak bílou, jo třeba růžovou či žlutou hahaha. Mně je barva jedno.

Mně taky.

A taky tvrdíte, že černí mágové vás vůbec nemohou poslouchat, že by jim bylo zle a že by na vaší přednášce vůbec nevydrželi. Tak proč, když jsem na vás byla před dvěma lety naživo na přednášce, sedělo jich několik v přední řadě a bylo jim fajn. Žádné špatně, kámoši, žádné útěky na WC, je to divné, ne? Díky za odpověď.

Ano, vy hodnotíte, jestli byli bílí nebo černí, jací byli. Ale oni sami o sobě neví, jací byli. Já nikdy nebudu posuzovat nikoho, protože vím, že Duch je naší společnou realitou. Je

mi naprosto jedno, jestli jsou růžoví nebo bílí nebo černí. Já myslím, že ještě do třetice ta samá paní.

Hezký den, paní Adamcová, zdravím, velmi dlouho vás poslouchám a na začátku mě velmi zaujaly Staré Křečany, základní přednášky byly a jsou úžasné. Tak jsem se po nějaké době rozhodla přihlásit se do skupiny na facebooku ŽPUIA, kde to bylo více krásné a bylo tam hodně lidí, co vás poslouchá, a také zkušenosti s vaším učením. Ale co se tam teď děje, no hrůza.

Vidíte, ten člověk neví, že má odpory a jak útočí, obrovsky útočí, on sám sobě škodí. Jestliže se mi někde nelíbí, tak se odhlásím, odejdu, zavřu dveře, ale popřeju těm lidem, aby se tam měli dobře, když tam jsou a chtějí tam být. Je to pravda? Chcete to dočíst? Asi jo. Dáme jí šanci.

Kdo nekývne jak poslušná ovce a má jiný názor než správci, tak letí. Už tam ani ten život podle IA necítím. Já vím, že jste na FB skupinu nezaložila a nese vaše jméno, že jste tam uvedena jako správce. Nese vaše jméno, ne? OK, můžete odpovědět nějakou svou mantrou, ale nevím, jestli je ve vašem učení šířit strach. A co jiného to je, když nemůžete napsat svůj názor, jinak hned letíte. Já tomu nerozumím. No nic, děkuji za přečtení, díky.

Výborně, odpovím vám. Já už vím, odkud vítr vane. Tam bylo pár lidiček, kteří se fakt chovali velice agresivně, sprostě a uráželi. A byli oškliví. A správcové zasáhli. Věřte mi, že správcové a všechny ty lidi znám osobně, já sama to neumím. Já jsem sice vedena jako správce, protože mě tam uložili, ale já tam neumím najít vůbec nic. Já jsem fakt blbec v tomto smyslu. A jsem ráda, že mám takový dar být za blbce na FB a vůbec s počítačem, protože mě by to vtáhlo do ještě větší komunikace, kterou já mám obrovskou. Takže já to beru jako, že vše je dobré. To se paní určitě nebude líbit. Ale správcové dělají velmi dobrou práci, protože hlídají právě tyto útoky a ataky sprostých a ošklivých vět, které tam byly používány. Ještě se tam děje to, že ti lidé jsou upozornění soukromou zprávou, a to si správci mezi sebou rozebírají, protože občas nahlížím do správcovské skupiny, kde vidím, jak se o tom baví, ale nezasahuji mezi ně. Nechám to na jejich rozhodnutí. Protože já sama se ke všem odpovédím a prohlášením na FB nedostanu. Já na to zkrátka nemám čas. Co najdu, na to odpovím. Co nenajdu, neodpovím, protože já se tam neumím pohybovat. Pokud ten člověk byl vyhozen, byl upozorněn několikrát a opakovaně neposlechl, byl vyhozen. To je všechno. Ještě také vím o tom, že někteří z těchto lidí se tam chtěli zase vrátit pod různými jinými nově založenými profily, ale správci to samozřejmě prokoukli, tak řekli, že nově založené profily se nebudou přidávat. Také ti lidé musí fotografii, ne jenom nějaké názvy, které jsou vymyšlené, aby ti lidé, kteří tam debatují s vámi, měli své jméno a svůj profil, abyste věděli, s kým mluvíte. To je fér. Myslím si, že jsem zodpověděla všechny tři otázky té paní. Děkuji.

Karmické důvody rozšíření koronaviru a zrovna v Itálii. Jarmila.

Ano, teď měla přijet ve čtvrtek Petruška. Moc se těšila a nepřijede, protože Miláno je v karanténě. A bere to holka, je šikovná. Nefňuká. Já jsem tam měla letět 29. za svou rodinou na dva týdny na Velikonoce a taky budu spokojeně sama na Velikonoce v Čechách. Asi pojedu na nějaký wellness a budu sama chodit někde v přírodě, abych si odpočinula, protože to potřebuji. Tak vidíte, život nám sebral rodinné setkání. Už jsem se o tom bavila. Karmické důvody rozšíření koronaviru. Vy berete karmu jako útok. Věřte mi, že virus to jako útok nebere. To bere jenom lidské tělo, že se něco děje jakoby špatného, ale ono se nic špatného neděje. Pokud se s tím setkáte, prožijete si s ním vztah. To je jako s partnerem. Pozor, i partner vás může zabít. Co si budeme povídat. A ustojíte to, tak si skutečně pak uvědomíte, jak vás toto setkání posílilo, ale to už má každý v osudu sám. A rozhodně nezapomeňte, že karma je odpor v přítomnosti. Neodporujte. Jestliže budete bez odporu a prožijete si tu nemoc, bude ve vás tolik vašeho Vědomí a božství, že to božství vás z toho vyvede ven.

Dobrý den, Ivanko, chtěla bych se zeptat na stavy, které mě provází asi půl roku. Dochází k nim již čtyři roky, ale trvají vždy asi tak půl roku. Tak abych se správně vyjádřila. Jsou to silné stavy deprese. Stav, kdy se mi chce umřít, jsem naprosto plná pesimismu, přijdu si zbytečná, k ničemu. Každým rokem jsou tyto stavy slabší a mám pocit, že z nich občas na pár minut i procitnu. Ale jsou pro mě velmi náročné. Berou mi energii do života, a pokud bych měla něco dělat, tak jen spím nebo jím. Tento stav přichází na jaře, povolna vidím a pozoruji, jak se mi mění myšlení z pozitivního pocitu spokojenosti na naprostý opak. Snažím se a učím se tento stav přijímat a dělat si z něho legraci.

Ano, být pozorovatel.

Vždy jsem si jistá, že mě tento stav zase opustí, že není trvalý. Je mi ale velmi nepříjemný.

To si pamatujte, jo. Já se k tomu pak vrátím, že vám je nepříjemný.

Okolí ho řeší a chtějí mi pomoci. Jak nejlépe tento stav zvládnout? Přemýšlela jsem i nad léky-antidepresivy, ale stále mám „strach“, zda se s nimi jen neutlumím a neoddálím stavy depresí. Nyní mi je dobře. Mám nadhled. Jsem pokorná, miluji každý den, ale když mi to tak jde, netěším se, až tyto stavy zase přijdou. Kdybych je měla, jak je mám přijmout?

Tak, teď jste to řekla. „Netěším se, až ty stavy přijdou.“ To je odpor. Vy máte celý život hotový. Jestliže něco tělo odmítá a vsunuje vám své odpory, tělo podvrhne, že se netěší, až přijdou. A když se chytíte, že tam někde budou, tak si s vámi bude pohrávat. Nebát se. Ať tam bude zítra, za měsíc, za dva roky, za pět let cokoliv, je to vaše a máte tím projít. Nemůžete brzdit. Nemůžete chodit oklikou. Nemůžete zkrátka se tomu vyhnout. Je to váš osud, který je hotový. Jestliže přijde ten stav, kdyby přišlo tělo a hodilo vám, jako že se netěšíte a vyhlížíte, kde zase budou tak se usmějte na to tělo, protože to nejste vy a klidně mu řekněte: „Jestli tam mají být, tak ať přijdou, já se na ně těším.“ Vám

podvrhuje tyto myšlenky hmotné Vědomí a tím z vás zase dělá hmotu, že se netěšíte. Vám to má být jedno. Copak vy víte, co bude nebo nebude? Hmotné Vědomí také dělá i to, že si pamatuje podobné jevy, to znamená: jaro, podzim, zima, odpoledne, prší, kdy se třeba navrací věci, které odmítáte. Ať je to migréna, ať je to deprese, ať je to jakýkoliv stav něčeho, co nemáte. Já si myslím, že byste se měla už jenom radovat z toho, že jsou slabší a slabší, to je známka, že to dáváte. A nenechte se strhávat do toho, že byste se na něco netěšila nebo těšila. Tečka.

Jestli mám zítra něco prožít, budu to prožívat. Já se nechám ráda překvapit. Nebudu zvědavá, co tam bude, zkrátka je to můj život. Mám všechno jako na dlani. Já jsem Vědomí, které pozoruje tělo, jak se s tím světem potýká, jak ho přijímá nebo nepřijímá. A taky mu můžu domluvit, vždyť je to můj kamarád. Všimli jste si, jak lidé, kteří mají různé egoismy, ať lítosti, anebo strachy nebo cokoliv, nejsou rádi sami? Protože v okamžicích, kdy jsou s lidmi, neslyší hlas svého vlastního egoismu, jak jim říká nepříjemné věci.

Vaše tělo má být váš dobrý kamarád. A nenechte ho, aby vám otravovalo život, proto když vám řekne nějaký nesmysl, tak mu jako Vědomí poradte: „To přijmi, ne?“ Ano, tehdy nejste už odděleným jedincem. To jde až od jisté míry egoismu. Nejde to hned. Napřed vám to nepůjde a po nějakém čase své tělo budete umět zklidnit, protože už budete v dostatečné vzdálenosti a už si s vámi nebude moc pohrávat, jako si pohrávalo do této chvíle. To nic není. Víte, tělo třeba udělá nějakou pitomost, ví o vás, kde máte rezervy, a tak vám hned prdne výčitku a vy si myslíte, že ta výčitka je vaše. Ani ta výčitka není vaše. Je od těla. Tak bacha, nenechte se chytit. Vy jste měli všechno prožít. Všechno tak, jak jste, kdy udělali. Ať to bylo hodnoceno z hlediska lidského osudu jako dobré nebo špatné. Bylo to vždycky dobře, protože jste to měli prožít a pak tomu dát razítko dobré zkušenosti. Tím se toho zbavíte. Jakmile to pro vás je špatná zkušenost, věci se opakují.

Milá Ivanko, prosím o pár slov k tomu, jak dlouho trvá odchod duše božského Vědomí z těla po smrti, jak se rozvazují jednotlivé čakry, jaké jsou rozdíly u člověka duchovního a tvrdého hmotáka. Je dobré odložit manipulaci s tělem s ohledem na to, že proces odchodu může být pro různé lidi asi různý a různě dlouhý. Moc děkuji, hezký den v Hradci Králové, Hanka.

Hanko, všechno je natočené. První čakra odchází nebo rozvazuje se do první hodiny, druhá do týdne a třetí, což jsou tři držíci, to je hmotná úroveň vašeho těla. Vyšší čakry už jsou jakoby duchovnější. První tři čakry jsou navázány na hmotný svět a ta třetí se rozvazuje šestinedělím. Přesně tak, jako když sem přicházíte, tak se dítě za šest týdnů ve své hmotě ukotví sem, a to Vědomí už je bystré. Do té doby dítě většinou spí, není moc teplé. Tam jsou různé stavy, kdy ještě není přítomno. Všimněte si, že malé dítě, když se narodí, hrabe do prostoru, jak se chce chytit pomyslného něčeho, protože Vědomí se pomalu zasunuje a máte pocit závratí. To samé má člověk, který opouští tělo. Moje maminka to také měla. Jak se vysunuje Vědomí, najednou se snažila chytit něčeho, tak si mě vždycky tak jako propletla prsty té ruky, a pak se zklidnila, že se opřela

přes pocit doteků komunikace přes kůži. Dotekem se zklidnila. Jakmile jsem jí tu ruku pustila, zase začala objímat neviditelné pouto. To jsou tyto stavy. Dál nezáleží na tom, jestli jste tvrdíci nebo „dobří“ tak, jak vy to posuzujete lidsky. Uvědomte si, že Bůh je naší skutečnou realitou. To, co se odehrává v hmotné složce, je jenom projekcí. To znamená, každý z vás si sklídí to, co měl, a po odchodu vám projede zpětný film děje vašeho života. A vy si to budete prožívat z pohledu bytosti, kterou se pak stanete. To znamená Boha, který odložil svou hmotnou složku.

A vy sami sebe soudíte. Vás nesoudí nikdo jiný. Tam je jenom proces, kdy si prohlédnete, co jste ještě neudělali v rámci sjednoceného Ducha, a to se samozřejmě navazuje v dalším, následném životě. Jinak v hladině, ve které se pak pohybujete, jste spokojení, klidní a nic se tam neodehrává. Nemusíte se ničeho bát, protože čekáte jako Duch, Bůh na své další zrození. Když odcházíte z těla ven, vidíte tunel, na jehož konci je světlo, světlo je to vlastní Božství, Vědomí Boha. A vaše paměť hmoty vašeho těla vám projektuje tváře vašeho života, abyste se nebáli odejít do neprojeveného světa. Uvidíte tam paměť tváře vaší matky, otce, všech zemřelých lidí, ale i lidí, na které si nepamätujete a které si pamätuje vaše DNA. Třeba i nějakých praprapředků nebo lidí, které jste potkali a nějakým způsobem vám zůstali vrytí do vývojové paměti. Ale to už je jenom autopomoc neboli pomoc sama sobě vašeho Božství, které si pomáhá na druhou stranu, abyste se zbytečně nepoškodili odchodem, kdy hmota ještě se vás bojí pustit. Vždycky se bojí vaše hmotná složka. Vy jako Duch ne. Vy se vracíte domů.

Jinak odchody, pamätujete si, že bývalo běžným zvykem, když farář chodil na poslední rozhřešení? Nemusíte používat nikdy faráře. Stačí přítel, rodinný příslušník, kdokoliv, dcera, vnučka, vnuk, partner, muž, kamarádka. Kdo si sednete s umírajícím a pohovoříte si s ním o tom, co by ho trápilo, čím by si chtěl ulevit, protože kanál, který je přerušovaný odporem, to znamená blokací, třeba dávnou výčitkou, dávným protestem, nějakou záští, nějakou kritikou, někým, koho jste nezkousli, vám může protahovat stav opouštění těla, protože kanál je ucpaný. On je sevřený a vaše Vědomí nemůže vylézt lehce ven. Jakmile ale se někomu svěří, pochopí, uleví se mu a on může umřít. A tomu člověku to přejte. Zbytečně ho tady nezdržujte, protože jednou budete na jeho místě a vracíte se domů. Pokud zdržujete své milované, které nechcete propustit, tak si hojíte svůj vlastní egoismus. Vy máte být šťastní, že jste s tím člověkem v tom tunelu šli. Když se narodíte, každému se otevře tunel a v něm jsou spousty dveří zleva zprava, zprava zleva, do něj vcházejí bytosti, které vás nějaký čas provázejí, ať ve školním věku, ve vyšším věku, v partnerském věku, ve stáří, v práci, přátelé i nepřátelé tam jsou. To vám projektuje vaše vlastní mysl. To je úkolem vašeho života. A vše je dobré.

Přeji krásný sobotní den, milá Ivanko, mám kamarádku, která má tři děti a chce se rozvést. Manželství už delší dobu nefunguje. Chce, aby vše proběhlo v klidu, a hlavně aby to děti dobře snesly. Ale bojí se, že manžel bude dělat problémy. Už se tak stalo jednou, když chtěla odejít. Poštval proti ní starší dceru. Nechce, aby se to znovu opakovalo. Hlavně ty malé dcery, je jim teprve sedm let. Děkuji za odpověď. S láskou buněčka Květa.

To je hodně obtížný problém. Jestliže jste nespokojení ve svém vztahu a chcete odejít, může se skutečně stát, že ten druhý nebude souznít s vaším rozhodnutím. A záleží na vás, co se v tom manželství odehrává. Co nechcete zkousnout. Buď může být manžel útočný, agresivní, diktátor, anebo to mohou být jenom věci, které by se možná daly nějak urovnat. Ale to samozřejmě ví jenom ten člověk, který to tak má. Maximálně oba dva vzájemně se učící lidé. Rozhodnutí a rozchod dvou lidí jsou vždycky těžké. Pamatujte si, v osudu už máte nastaveno, co se stane, ať chcete nebo nechcete. Vyprávěla jsem vám kdysi, jak jsem měla náročné manželství a rozhodla jsem se, že v něm setrvám až do konce. Minimálně do doby, než děti vyrostou do dospělosti, a pak se možná uvidí. A den za dnem jsem prokazovala své pokory tím, že jsem skutečně všechno ustála. Když byla nějaká dramatická chvíle a skončila, byla jsem okamžitě šťastná, že už ji mám za sebou a neřešila jsem to. Ale v té době ta zátěž byla na mé tělo psychicky tak náročná, i když jsem byla klidná, byla jsem vyrovnaná, všechno jsem jako by strávila, abych nerozrušila ani muže ani děti ani jedny rodiče ani druhé rodiče ani lidi, co nás měli rádi a byli naši přátelé a znali nás pospolu, že jsem se v noci začala potit. V noci jsem vzbudila a postel se mnou plavala. Každou noc jsem vstala, šla jsem se osprchovat, svlékla jsem si mokré pyžamo a vyměnila prostěradlo a deku.

A pak jednoho dne, kdy se to zase stalo, to už bylo po několika měsících, se ozval ve mně hlas. Obrovské světlo, blaženost. Tenkrát ještě v tom stavu vývojovém, v jakém jsem byla, jsem neměla možnost si vzpomenout a pochopit. Tehdy jsem to hodnotila, že na mě mluvil ten Bůh nahoře. V pozdějších letech pochopíte, že to je vaše božství, které mluví na vás neboli vy sami na hmotné tělo, protože v programu mého těla se skutečně přibližoval bod, kdy jsme se měli rozejít. A ozvalo se: „Dítě moje, když se nerozvedeš, tak zemřeš.“ Ten program věděl, že by to pro mě bylo tak náročné, že by mě to vlastně zabilo. Ale program byl jiný. Čekal na mě jiný osud. Dvě děti, dvě holčičky, které jsem měla ještě vychovat, které jsem slýchávala už v těhotenství a mluvily s mými dcerami. A ještě další děje, které se měly odehrát, se odehrály. To, co se nemá stát, se nestane, a to, co se má stát, se stane. Vy máte být ti poslední, abyste byli ti první. Tedy pokorní.

Já bych to s tím manželem asi prodiskutovala. Řekla bych mu to, ale viděla bych jeho reakci a pak bych se teprve rozhodla, jestli to stojí za to, jestli on má snahu se změnit nebo nějakým způsobem přispět ke klidu a k míru. Někdy ten člověk chce odejít ze vztahu.

Víte, já jsem nedávno dostala takový zvláštní dotaz. Přišel mi smskou od někoho, kdo asi někde mě kdysi kontaktoval telefonem a tam znělo. A teď dobře poslouchejte:

Prosím vás, může být se mnou spřízněný muž, který je ženatý a má závazky?

Ne, to vám nalhává a podvrhuje vám Ego. Jak můžete být spřízněni s někým, kdo je ženatý, má závazky? Kdybyste se s tím člověkem zapletli, tak mu rozbijíte rodinu. Vy byste s ním rozhodně být spřízněná neměla. To jsem té ženě odpověděla. Vy nesmíte dělat světu to, co nechcete, aby vám dělal svět. To je základ Jednoty a Celku. A ono to vypadá obrovsky lákavě, věřte mi. On je krásný a je příjemný. Aby ne, znáte ho chvíli.

Ještě se nestihl projevit. Pak byste si drbali hlavu a možná i něco jiného. Dejte si pozor. Dejte si pozor. Vám jede fantazie co?

Vážená a milá, absolvovala jsem již vaše přednášky, které mě oslovovaly a měly mi co říct. Troufám si říct, že jsem jim rozuměla a souhlasila s vámi, pouze jedna věc mi není ještě úplně jasná, ale prosím, abyste to nechápala ve smyslu polemiky s vámi. Není mi tedy jasné, jak chápat oddělenost Vědomí od hmoty-d'ábla? Všichni duchovní mistři tvrdí, že dokud nepochopíme úplnou Jednotu, nemůžeme se stát osvícenými. Děkuji za odpověď. Vaše posluchačka Jana.

Janičko, to je hezká otázka. Vědomí společné, jediného Boha, se obalilo jedinou hmotou. To Vědomí je tady velice dlouho a velice krátký malý okamžik jste teprve lidmi. Ale to už Vědomí Boha máte v sobě hodně. Nejdříve jste kameny, vládne vám hmota, tam se nemůžete ani hýbat. Později se vám zvedá mechanická energie a vy se měníte v bytost s mozkiem a s uměním pracovat, protože už máte hodně zkušeností. Díky těmto zkušenostem mluvíte. Umíte pracovat. Umíte přemýšlet. Všechno se v eonech věků vyvíjelo. Svět je ale poznatelný a vy ho vidíte v souvislosti dobro, zlo. To, co považujete za špatné, máte z nějakého důvodu jako špatné. To, co považujete za dobré, máte z nějakého důvodu jako dobré. Ale pak si začínáte všimnout, že ne každý člověk vaše dobré považuje za dobré, je to za špatné. To znamená, že vlastně ty věci možná jsou jinak. Ano. Ve vás to dobré a špatné rozděluje váš egoismus. To, co chcete, aby nějak bylo nebo nějak nebylo. To je iluzorní svět duality dobro-zlo, ve kterém se pohybují všichni, komu ještě vládne Satan neboli hmotné Vědomí neboli hmota těla. A to je to, o čem mluvím.

Hmota těla, hmotné Vědomí neboli Satan, tím jste nikdy nebyli. Vy jste vždycky byli Duchem, který byl uložen pod hmotou těla. A tělo má svůj program vývoje až do poslední dimenze hmoty. Ale ve 3D, abyste prošli všemi zkušenostmi ve stavu Jednoty a neminuli jste vůbec žádné zkušenosti, vás ten program vede. A už máte svá rozhodnutí v programu těla: s kým se vdáte, koho odmítnete, co budete považovat za špatné, co za dobré. To tělo si jede po svém. Myslíte si, že máte svá rozhodnutí pevně pod kontrolou a že máte vůli člověka, protože se rozhodujete a nevíte, že toto rozhodnutí už je navolené vámi jako Bohem v těle, které jste si oblékli a za které se dnes díky odporům považujete. I vaše myšlenky jsou nahrané ve hmotě těla, abyste si je přivlastňovali a mysleli, že vaše rozhodnutí jsou vaše. Ano, jsou vaše, ale jako Boha. Proto vás někdy vedou do situací, do dějů i do chování, které je dramatické. A pokud po té zkušenosti, kdy tam přijdete, vidíte ten dramatický děj a považujete jej za špatný, pak se musí opakovat, protože ho odmítnete. Tento proces je nastaven na celou dobu 3D. Každým životem se zvyšuje vaše Božství a ubývá váš egoismus neboli koeficient síly Satana neboli hmotného Vědomí, které vám vládne. Satan je velmi moudrý učitel. On ovládá veškerou hmotu.

Když už se budete umět rozhodnout, že nějakou věc nepodstoupíte tak, jak vám radí, pak se ještě otevřou dveře a přijde kamarádka nebo někdo vám poradit, protože Satan ví, že ještě jste slabí v nohách, že ještě podlehnete radě druhého člověka. Ale ona je zase

dobrá, i když podlehnete a přijdete do průseru. Abyste zjistili, že už konečně se musíte umět rozhodovat sami, co udělat a co ne. A tím se pořád zvyšuje vaše Božství a vaše zkušenosti, až dolezou do stavu, kdy jednoho dne hmota zmlkne. Ona si vás prozkouší. Prozkouší si vás z toho, jestli ještě někde odmítnete přítomný okamžik „teď“. Vy už dneska víte, že přítomný okamžik není časová záležitost. To není minuta, vteřina, tisíciná vteřiny, hodina, rok. Není. Být v přítomnosti znamená, že teď mi někdo něco udělá a já souhlasím. Já vědomě potvrdím, odentruji děj, který se odehrává a který jsem si jako Bůh zvolila. A jestliže ho odmítnu, moje tělo z nějaké čakerní úrovně vyšle útok, tehdy jsem ho odmítla. To, co jsem si jako Bůh zvolila, a ještě Bohem nejsem. Váš osud se skládá a je hotový z teď, teď, teď... a kdybyste jenom jeden okamžik emocionálně odmítli, zdůrazňuji „emocionálně“ negativní neboli odporující emoci odmítli, tak se musí zopakovat. Dokonalým Bohem jste teprve tehdy, kdy vaše tělo zmlkne navždy a vše přijímá. Pozor, to neznámá, že nesmíte říct „ne“. Vy se smíte rozhodnout „ne“, ale ne za přítomnosti prožitku negativního útoku s pocitem „ne“. Pak jste původní a pravý Bůh, jehož hmota je mrtvá. Tělo neútočí na nic a na nikoho, nikdy. A pak vnímáte jenom děj hmoty.

Bílí mágové si myslí, že když něco pochopíte, když nemáte negativní útoky, že se program hmoty změní a vám se přestanou dít věci. V ději planety ne, to se nedá změnit. To jste si zvolili. Přesto se vám nic neděje. Protože vaše tělo nereaguje útokem. Je to lhostejné a jste tam jenom proto, abyste osvobodili Vědomí druhých lidí ve vás. Vy jste moje vlastní Vědomí. A kdyby moje tělo mi vládlo negativními emocemi, tak se moje pusa neotevře. Satan-hmota mi to nedovolí, abych informovala vlastní Vědomí v druhých lidských tělech o tom, jaká nebezpečnosti jsou na cestě za osvobozením, abyste to vy jako Vědomí o svém těle věděli. Proto jsem kvalifikovaná jako převaděč. A je to jenom vývojová složka. Člověk Ježíš, který tady byl před 2 000 lety, také byl obyčejným člověkem. Ten by netoužil po tom, aby byl slavný nebo jakkoliv význačný. On vám pouze přišel vysvětlit vaši vlastní hladinu kristovství, která vás někde v budoucnosti v této době čeká, když začnete být podobní jako on a připravení na to, aby se vám otevřelo třetí oko. To znamená, zastavily se odpory hmotného těla. To je vše, oč tu běží. Já jsem pouze po těch 2 000 letech přišla vysvětlit dopodrobna praxi přechodu. Nic jiného. Nic víc, nic míň. Iva je pouze informací, ničím jiným. A varuji vás, ti, kdo by mě obdivovali, škodí sami sobě, protože rozdělují hmotu těla. Hmota těla se nedá rozdělit. Ona je v iluzi nastavená tak, aby jeden vypadal jako bohatý, mocný. Druhý jako idiot, neschopný, nemožný. To je iluze. Všechny kabáty jste si museli prožít. Abyste pochopili druhá lidská těla a dokud někoho odsoudíte, budete jím. Ti lidé, kteří nevědí a bouří např. proti černochům, že mají jinou kůži, ti příště budou černochem. Ti, co bouří proti cikánům, budou příště cikánem. Vy sami sobě škodíte. Útočíte sami na sebe. Jste vším. Abyste byli vším, tak nesmíte útočit na nic, abyste si ucelili celé Vědomí. A to se nedá udělat z vypočítavosti. Tělo musí ztichnout samo.

Milá Ivanko, když vás poslouchám, je mi vždycky strašně dobře, ale ta realita.

To je normální. To je úplně normální.

Mám osmiletého syna, který je pro mě velmi těžkým učebnicovým materiálem. Od narození je podrážděný, vzteká se, když mu něco nejde nebo prohraje. Byl vždy velmi živý, neposedný, vyžadoval hodně péče a pozornosti, což je doposud. A je k sobě hodně kritický, je puntičkář. Nejde-li mu něco, tak se bije do hlavy, má odpor k učení a ke škole. Má problémy s kamarády.

Tě prdel, tam toho je.

Vše si bere osobně. Je až přecitlivělý a současně agresivní. Rozkazuje mi, je drzý. Navíc se do toho rozvádíme s manželem.

Ted' se mi chtělo něco říct, ale raději budu mlčet. Jestli manžel je stejný nebo ne.

Ivanko, prosím, jak na něj, co dělat, aby to přežil on i já? Moc děkuji za odpověď a srdečně zdravím, Katka.

Kačí, tady jde ještě o to, jestli jste byli schopni s manželem se shodnout na výchově nebo ne. To je strašně důležité, když jsou rodiče jako jedna stěna, já to zažila. Moji rodiče byli jedna stěna. Ty jsem nerozbourala. Byla jsem velice přísně vychovaná a ráda jsem poslechla a všechno jsem udělala tak, jak potřebovali. Ale kdybyste byli rozdílní, hlavně v názoru na výchovu, podporujete a vychováváte své dítě tak, že mu roste obrovské Ego. Ono začne z vypočítavosti využívat jednoho a druhého rodiče podle toho, kdo mu vyhovuje, to už pak je dramatické. Ale pozor, nezapomeňte, že jste to v osudu měli. Mějte zásady, které dodržujete, aby ten kluk věděl, když něco řeknete, tak to platí. I kdyby se to ani vám ani jemu nelíbilo, zkrátka se to musí dodržet. Také vám doporučuji, když se budete rozvádět, jakože se asi rozvádíte, když to bude možné, abyste měli střídavou péči, abyste si aspoň týden odpočinula. Věřte mi. Bude se zároveň učit i váš manžel i vy. On potřebuje oba rodiče nacítit tak, aby věděl, kde je řád a kde je možná neřád. Pozor, to nechci říct, že u vás je řád a u manžela neřád. To může být i obráceně. To už musíte vědět vy, kde jste slabí nebo kde nejste schopni něco dodržet. Pak vám je toho dítěte třeba líto, místo abyste dodržela pravidla. Co si budeme povídat. Satan-hmota umí udělat psí oči, že se z toho pak picnete a povolíte. To zkrátka musíte dodržet a pozor, bez křiku! Uvědomte si, jestli na něj křičíte, když se na zlobíte. Jestli nekopíruje něco, co kde viděl.

Já si pamatuji, víte, já jsem měla hodné děti, i když někdy to bylo hodně náročné. A tento příběh, který vám budu vyprávět, byl s mou starší dcerou. Ona byla vždycky vzorná, pečlivá, dobře se učila, vynikající. Její doménou byla matematika. V době, kdy jí bylo asi šestnáct patnáct let, měla takovou jednu platonickou lásku. To byl spolužák, který pak už byl na jiné škole a v době, kdy se něco mezi nimi odehrávalo a potřebovali si to vyříkat, ona dostala z matematické písemky čtyřku. A já jsem předtím měla s nimi dohodu, že pokud v tom týdnu nachytá horší známku než trojku, tak že nepůjde na diskotéku, na kterou vždycky v pátek chodila. Ona z té písemky dostala čtyřku, ale automaticky se začala připravovat na tu diskotéku, protože si potřebovala vyříkat něco s tím Honzou. Dámy, vzpomeňte si, jak bylo nutné se to dozvědět a hned si to vysvětlit. Jasně. To je ta potřeba. A já jí říkám: „Kam se chystáš?“ Víte, já jsem vždycky hrála na

ty moje děti takové divadélko. To je nejlepší. Pak se bavíte. Všechno vám přijde jako zrežirované. A říkám jí, kam se chystáš, vždyť jsi dostala čtyřku včera z písemky, ne? Já říkám: „Hele, my jsme se domluvily, že když bude čtyřka, tak nikam nejdeš, odchod.“ Tak jsem se otočila k lince, chechtám se tam tajně pod vousy. A teď přišlo Ego a říká: „A do kina bych jít mohla?“ Já říkám: „Jo, do kina můžeš, to nebylo v dohodě.“ Já jsem věděla, že půjde na tu diskotéku, protože touha vysvětlit si s klukem, jak to teda máme, ta je mocná. A taky jsem si vyzkoušela, jestli mi zalže nebo ne, jestli se dokáže přiznat ke lži, i to je důležité. A protože jsem chtěla být spravedlivá a chtěla jsem mít jistotu, i když jsem věděla na sto procent, že ona tam půjde, tak jsem přece jenom skočila v plášti do auta a v osm hodin jsem se projela kolem diskotéky, kde byly takové veliké skleněné výlohy a tam jsem ji samozřejmě viděla. Jenom jsem projela, přijela jsem zpátky, trvalo to asi tři minutky.

V půl desáté se moje dítě vrátilo a tvářilo se, že film byl hezký. Já jí říkám: „Luci, pojď sem ke mně, tady si sedni, prosím tě. Byl hezký film?“ - „Jo byl.“ Říkám: „Podívej se, Luci, já ti dám obrovskou šanci. Já se teď zeptám, kde jsi byla a máš příležitost mi říct, kde jsi skutečně byla. Když mi to řekneš, nic se nebude dít. Byla jsi v kině?“ Teď bylo vidět, jak váhá, ale fakt řekla ta pusa, že v kině. Říkám: „Dobře, já jsem si to byla zkontrolovat. Já jsem to tušila, vím, jaké máš nutkání. Já ti rozumím, ale já ti nedovolím, abys lhala. Takže ne týden, ale měsíc nepůjdeš na diskotéku. Kdybys mi to teď řekla, že jsi tam byla, tak se nic nestalo a budu si vážit toho, že mi řekneš pravdu, ale ty jsi zalhala.“ Hele, vydržela to fakt celý měsíc. Netroufla si. A bylo vidět, jak s tím bojuje, cítila stud, že tam zalhala. A já jsem nekřičela, nevyhrožovala jsem. Jenom jsem byla pevná.

A to je velice důležité. Jestliže rodič ustupuje, když dítě je držkaté a protivné, ne, nedovolte si únavu. Budu pevná. Ale doporučuji vám, fakt, jestli to půjde, abyste se o výchovu podělili oba dva jako rodiče, protože si potřebujete také odpočinout. Je to k něčemu dobré, věřte mi. Možná jsem vám nasadila brouka do hlavy.

Ahoj Ivanko, nevím, jak to napsat. Od malička mám problém s muži, asi otec. Mám zdravotní potíže, beru antidepresiva 26 let. Nafukuje se mi břicho. Otec nás mlátil, obtěžoval mě. Nemohu na to zapomenout. Jak to mám udělat a smířit se s tím? Snažím se odpouštět, jde to pomalu. Díky, Eva.

Já jsem kdysi vyprávěla příběh, jak mi psala žena o své dceři, která se údajně v 25 letech smířila s obtěžováním otce, jejího bývalého muže, se kterým se nakonec rozešli, když se to provalilo. Ale dcera, byť si myslí, že odpustila svému otci, tak přece jenom dostala psychické stavy, kdy ji to dohnalo na psychiatrii a v noci má zážitky, kdy přichází ve snu ten otec znovu opakovat svůj čin. A jestli to jde zastavit? Ano jde. Vy nejste tělem. Jestliže se považujete za tělo a někdo na vás takto jakoby zaútočí, bude to pro vás drama. Ale to nic není. Utočí hmotná složka na hmotnou složku. Uleví se vám, až poprvé zatnete zuby a jenom to budete pozorovat, ten děj, který vás vrací do minulosti. Vezměte si, že vy nejste pak v přítomnosti. Pořád vás to tělo nutí dívat se do minulosti, co vám ten otec udělal. Dnes jste dospělá, už vám to neudělá. I kdyby vám to někdo

chtěl udělat, tak smíte říct „ne“. Ale jenom v klidu, bez negativní emoce. Nikdy jste nebyli tělem. To, co budete odmítat, se vám bude dít, protože proto jste přišli. Proto když budete odmítat svého otce s tímto dějem, tak se bude někde opakovat. Ne možná vám, ale třeba jednou vašim dětem. Je to vždycky děj, který je dokonán absolutně v kruzích, které se musí opakovat. Co udělal, udělal. To byl jeho útok. Vy se vyvážete tím, že na ten děj nebudete útočit. Dnes a tady se dá zlikvidovat všechno z minulosti.

Už jsem vám to vysvětlila tím, že jakýkoliv útok, nemusí to být obtěžování, jakýkoliv negativní útok, který by tam byl, potřebujete zažít v klidu, jenom se tělem ubránit. To je všechno, co se od vás chce. Pak se nemusíte bát. Tato odpověď je samozřejmě jenom obecná. Kdybychom spolu třeba mluvili konkrétně o samotě, jistě by se vyřešilo víc. Anebo někde ve skupině lidí na nějakém pobytu nebo u nás nebo někde jinde, ale teď to vyřešíme jenom tak, abych vám ukázala malý pohled na to, jakým způsobem se vydat. Navíc vy jste si zvolila tento děj osudu. Je to vaše přání Boha, protože v minulosti to někde bylo a vy jste to krutě odmítla. Vzpomeňte si na vyprávění ve Starých Křečanech, jak se zastaví věci, když jsem viděla, že mi zabili moji malou dvouletou holčičku Lucinku. Otec mě pochválil a řekl mi: „Ano, dítě, právě proto se to nestane,“ protože bych neútočila ani na vraha ani lítostmi. Žila bycha tady a teď, v přítomnosti pro lidi, kteří tu zůstali, a byla vděčná, že jsem s tím dítětem žila. To je být chudý v Duchu. Pro vás chudý v Duchu znamená, nepřivlastňoval si tělo, na který byl veden útok. To si dělá hmota hmotě, a tím tělem jste nikdy nebyli. Aby se to zastavilo, potřebuje vaše tělo přestat útočit na vašeho otce, že vám to udělal. Protože ve skutečnosti jeho Vědomí Boha neudělalo nic. Zkuste si zavřít oči, já vám ukážu, kdo to udělal. Zavřete si oči. Udělám prohlášení na první čakře.

„Otče, mé vlastní Vědomí, prosím, odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem jsem. Ale já, Vědomí celé této planety, jsem si oblékl a přikryl jsem se celou hmotnou složkou, a tedy můj vybraný osud, ve kterém mi přichází zdánlivě druhá lidská těla s jejich jmény udělat činy své. Potřebuji je přijmout takové, jaké jsou, a ne s odporem, že jsou špatné, neboť já sám oživuji tato těla, a když odmítnu v útoku těla mého jména tělo druhé, roztrhne se mi mé Vědomí a děj se musí opakovat do mého úplného sloučení. A i já sám tělem a jménem jsem činil jako člověk činy druhým lidským tělům, které i ony mohly považovat za špatné. Ale já jim je činit musel a nejsem proto špatný, protože i já jsem součástí vyučování těchto těl a mého vlastního Vědomí. Sám sebe vyučuji v zapomnění hmotného těla, kým jsem. A i já Bůh jsem se narodil do tohoto osudu a od narození až do této chvíle jsem kráčet všemi možnými situacemi, které se děly, které jsem si sám připravil do osudu svého, abych tyto situace neodmítal jako špatné, protože když jsem jimi prošel, tak jsem mnohé pochopil. A proto byly pro mě dobré. A tedy přijímám druhé lidské činy jako dobré, neboť já sám jsem Vědomím si je připravil, abych se jednoho dne sjednotil v celém svém Vědomí planety. A sám sebe považuji za dobrého takový, jaký jsem. I se všemi činy, které jsem kdy činil druhým, i když v lidském světě se považovaly za špatné, neboť i já musel prozkoušet svá druhá Vědomí a těla. A považuji za dobré i všechny situace, které se kdy děly, neboť má Vůle se děje. Já jsem Bůh.

Tady vidíte, že vaše Vědomí je v těle vašeho otce. A vy jste si sama sobě činila, abyste přestala odmítat, a tím se spojí Vědomí obou těl. A už se vám podobná věc nestane. Teprve tehdy může k vám přijít partner, kterého přijmete. A můžete pokračovat trošku jinak dál.

Přišla jste z Nebiru? Založili naši civilizaci, jsou z 5D?

Ne, z Nebiru jsem nepřišla. Přišla jsem odjinud, ale do toho vám nic není. To byl fór, ale neřeknu. To je zbytečné. Zvědavost je také egoismus, nezapomeňte na to. Z Nebiru nejsem.

Zdravím Ivanko, chci se zeptat, jak najít Jednotu Božství v člověku, kterého zrovna nemusím?

Já jsem na to teď vlastně už odpověděla, ale dočtu ještě ten dotaz.

Můžu říct, že ráda nemám, ať se snažím sebevíc, spíš bych ho praštila, než měla ráda. Díky za odpověď.

Prosím vás, jestli jste pochopila teď tu odpověď, kde byla možná náročnější situace, tak víte, že v něm, v tom člověku je vaše vlastní Vědomí. Tak prosím vás, nedělejte sama sobě věci. Ten člověk, když vám přijde před oči a něco vám činí, tak vám vybíjí včerejší karmu, kterou jste odmítla. On vám pomáhá svým činem. A když vám ji vybije, tak poprvé máte šanci, když ten čin ukončí, že poprvé vám to bude jedno. A tehdy už nepříjde se svým činem. Vy máte obrovskou moc jako Bohové sami v sobě a můžete ovládat celý svět. Ale jenom jako Bůh, protože věci, které přestanete odmítat, se vám už dít nebudou. Ale musíte to dokázat ve hmotné složce, která je negativem. Je pozitiv a negativ jednoho jediného světa. Tak neútočte sama na sebe v druhém lidském těle. Zastaví se to.

Je možné, aby sebevrah skočil na druhou stranu a skončil v 5D?

Ne. Tak by tam spěchal. Plánujete krátkou zkratku?

Jednou jste říkala, že kdyby to tito sebevrahové věděli, tak by tam skákali.

Ne, prosím vás. To nebylo do 5D, ale do neprojeveného světa. Vy máte v těle hmotném nastavený pud sebezáchovy, to znamená strach ze smrti. To málokdo dokáže. Ale až když máte nastavený ve svém vlastním osudu konec, bod B, a má být ten konec B uskutečněn jako sebevražda, tak ona se stane. Je v plánu, ale je to také míra egoismu, který je tam nastavený. Takže on se odehraje. Není důvod to považovat za něco špatného. Je to jenom ukončený osud tak, jak má být, protože plán DNA je kamenný zkratka. Jestliže to máte někde ve svém osudu, to znamená někdo z příbuzných, známých, kamarádů, to je jedno, tam někde jste možná takový odchod odmítli nějakým způsobem, tak se u vás opakuje. Pokud to máte zpracované, už to nikde ve vašem okolí nebude. Není to nutné.

Nikdy jsem neslyšel ani nečetl, že by to měli tito sebevrazi na druhé straně jednoduché. Nebo už platí jiné zákonitosti, když je ta transformace? Jak to tedy je?

Ano. Já jsem říkala, že planeta má jiné fyzikální vlastnosti. V hladinách magických, to znamená v těch nejvyšších 3D třídách (černá a bílá magie) se tyto informace říkají, protože Satan ještě podvrhuje strach. A tam ještě strach je. Tyto hladiny žijí v dualitě dobro-zlo. A tyto věci vidí jako špatné a straší tím. Ve skutečnosti to tak není. Vy sami jste celým Bohem, jenom pokračujete ve svém celém pokračujícím životě, což je jedna veliká, obrovská řetězová reakce. Každý z vás spolupracujete se všemi jedinci a buňkami planety, aniž byste si to uvědomovali, protože některé v plánu osudu máte mít a některé nemáte, což je stejný plán. To znamená, že se třeba nikdy nedostanete z této republiky nebo se nedostanete na Tenerife. Zkrátka osud je nastaven, kudy se bude pohybovat vaše Vědomí, které sbírá zkušenosti. A sami jste zjistili, že tam, kam byste se vůlí člověka chtěli dostat, se nedostanete, i kdybyste se zbláznili. A naopak někdy jste lehce během pár chvil odvedeni a stane se to samo.

Zdravím Ivanku, jaká je příčina duchovní, fyzikální Crohnovy choroby, perforace střev, proděravění střevní stěny a jak to léčit, popřípadě vyléčit? Děkuji Tom.

Tome, Crohnova choroba je záležitostí střev, tedy první čakry. Tam je obrovský pesimismus. Pesimismus buď do hmoty, to znamená odsudek činu svého vlastního těla nebo druhých lidských těl, a také situací ve vašem životě. Každá nemoc je pro vás požehnáním, abyste tyto věci přestali řešit. Útočili jste na svět, tak přijde potom platba, a ta vás zachraňuje v tom smyslu, že pak máte co dělat sami se sebou, když vám není dobře. Což vám stahuje pozornost od útoků, jinak by vás ty útoky v tom množství doslova zabily. Vždyť vy útočíte vždycky sami na sebe. Crohnova choroba jednou bude vyléčena stoprocentně, ale až za jistou dobu. Teprve až se posune Vědomí planety do určité míry a budete schopni. Na každou nemoc tady bude jednou lék. On tady už je. Jenomže se o něm vaše Vědomí nedozví do doby, než začnete kráčet v pokoře.

I vy, kteří se tady teď mícháte a promícháváte, někdo je ještě trošku 3D, někdo maliličko, někdo už je trošku v 5D, to je různé, to je stejný Duch, dělá to jenom hmotná složka. To znamená, že se vám mění jenom délka časoprostorové křivky, než to tělo úplně pochopí a zmlkne a vy začnete vládnout jako Duch tělu. Pak vám vaše hmotná složka slouží. To znamená, když v pokoře přijmu tu svou chorobu, v klidu: „Mám ji, zasloužím si,“ to je stav bez odporů. Máte největší šanci, protože se nalijete jako Vědomí Boha neboli Duch zpátky do těla v pokoře, že tu nemoc máte, a zároveň se snažíte optimisticky kráčet. Od této chvíle do budoucnosti, v každé situaci, která nastane, pokud v ní vidíte aspoň něco dobrého, tehdy k vám může přijít jenom k vašemu uchu povědomí o léku, který vám pomůže. Vy jste tvůrci, proboha. Ze všeho si můžete pomoci sami, ale jenom jako Bůh.

Drahá Ivanko, s čím by mohlo souviset chvění srdce, časté až jako elektrické výboje ze srdce, které vystřelují do břicha. Připadám si jako jiskřící chobotničky nad Vltavou. Holtr ultrazvuk. Děkuji ze srdce.

Za prvé, abyste byl klidný nebo klidná, tak se klidně nechte vyšetřit na kardiologii, řeknu to otevřeně. Ale v této době, už jsem o tom mluvila mnohokrát, se vám mění, když už ustávají v jisté míře procentuální odpory těla, a hlavně na srdeční čakře, když se naučíte skutečně vědět, co to je láska, co to je milovat. Láska není to, co se ve třídě magické považuje za stav, kdy si představuji lásku, jak tak letí za někým. Bílí mágové to často používají jako meč. Jako ovládnání světa. Což je tedy jejich obrovský odpor a neví to. Vy přece nemůžete ovládat druhou osobu, druhé lidi, situace, z vypočítavosti toho, že oni to přestanou dělat. Ne, jediná láska, která tady existuje je stav, kdy na konání těch druhých těl neházíte z žádné ze svých pěti úrovní, z jedničky až pětky, žádné negativní emoce. To je láska. Tehdy se vám začne měnit srdeční sval, protože srdeční čakra pracuje naprosto jinak. A je prokázáno a jste prozkoušeni v mnohých situacích, jestli nepodlehnete nějakému druhu egoismu, což ve svém osudu a ve své pouti máte tyto zkoušky. Když je všechny projdete, začne se dít se srdcem podivná věc, kdy vám skutečně i po nocích, kdy jste v klidu, začne skákat srdce doslova z těla ven. Zastavuje se. Já jsem měla tři dlouhodobé časové procesy. Jedno bylo před pětadvaceti lety. Druhé bylo před patnácti lety a teď asi před třemi roky, a to už bylo nejkratší.

Srdce se mění. A doteď jste i v bílé magii byli rozdělenými jedinci, kteří stále někde útočili. I dobrem útočili. Jestliže já někam posílám dobro na oblast, kterou považuji za zlou, tak je to můj útok proti zlu. A tím já plodím zlo. Bílí mágové jako dobří se účastní jako zlá složka, aniž by si to uvědomovali. Bůh přece ví, že všechno tak, jak je, je správně. Není, na co útočit. Jestliže já jako Bůh jsem si vybral svůj osud, tak je přesně správný se všemi „darebáky“, které jsem si tam vymyslel a jež ožívají svým vlastním Vědomím. To je Jednota. A jestliže to pochopíte, tak se srdce, to znamená čtvrtá čakra, začne propojovat od vás, od toho těla, které to umí, se všemi jedinci na této planetě zatím, než vás propustí hmotné Vědomí této planety. Každá planeta má své hmotné Vědomí neboli jiné DNA, a teprve vás musí propustit tato planeta. Některým projektuje z bílé magie Satan touhu být v sedmičce, osmičce, devítce a desítce a nestačí jim tato planeta, tomu já říkám rigol. Jako když máte silnici, pak je díra a pak je pole. Tito lidé jsou, jako když z té silnice chtějí na to pole do dálky na ty vyšší čakry, ale spadnou do té díry. Ta planeta je nemůže propustit, protože oni nejsou spokojeni tady a teď a chtějí tam. Vývojově po časoprostorové křivce dál, kam ještě nepatří. Ale vy si musíte projít každý krok vašich osudů až do poslední dimenze. Pak už pochopíte, že rádi a pochopíte to tady a teď nad šestou čakrou, kdy se vaše Vědomí Boha konečně postaví na povolnou, laskavou, mírnou hmotu, která ví, že je vším. Proto neútočí na nikoho. Pochopila. Zmlkla. Už vás neotravují myšlenky, že soused je idiot a kurva, kolik má peněz a já ne. /Smích/ Držkatá Adamcová.

Ahoj Ivanko, chci se zeptat, co si myslíš o bretariánství čili pránické výživě. Děkuji Mírek a Markéta z Podkrkonoší.

Mirku a Markéto, ještě není čas. Dívejte se, vy tady jenom občas na některých jedincích můžete vidět, že tyto věci existují a budou existovat, ale zatím prosím vás jezte. Napřed vám musí zemřít Ego, aby vám tělo a hmota sloužili přesně tak, jak potřebujete. Pak budete přesně vědět, co vaše hmota, kterou pak oživujete, potřebuje. To samé je i s vegetariánstvím. Prosím vás, jestliže chcete jíst jako Bůh ve hmotě maso, tak ho klidně ještě, protože vy víte, že to tělo ho ještě potřebuje. Ale když víte, že ho nepotřebuje a že vám nechutná, tak vám skutečně nechutná. Ale jakmile je vegetariánství podpořeno negativními emocemi, třeba extrémní lítostí nad zvířaty nebo snahou být lepší před druhými: „Hele, ty vole, já budu lepší, budu vegan a všichni na mě budou valit oči,“ to je egoismus jako prase. Tady si s vámi hmota pěkně zahraje, protože vás dovede do slepé uličky.

Napřed musí zmlknout Ego, abyste věděli, co s tou hmotou máte dělat a kdy a co jí dát. A to je správné, proto tady dnes zlatá střední cesta je nejlepší. Vaše tělo ještě potřebuje bílkoviny a věřte mi, že jednou skutečně budete jenom dýchat. To už nebudete stejně potřebovat peníze. To už tady nebudou, potom si už vytvoříte všechno ve 3D tiskárnách. Teď plácnu: chleba se škvarkama. Prd, strčíte to do tiskárny. Nemusíte chodit do práce. To jsem to trošku nadlehčila, ale tak to nějak skutečně bude vypadat, ale to bude člověk už tak vycvičen dobrým nástrojem, penězi. Slyšíte to? Peníze jsou přece nástroj učení ve 3D. Jak byste se naučili mít raději příbuzné než kus dědictví? Anebo se poperete o dědictví a ztratíte příbuzné, že jo? Jak byste se jinak naučili, kdyby vás nenalákala hmota, abyste nevytunelovali nějaký velký podnik? Jak vás bude lákat hmota, abyste chtěli mít věci, kteří mají druzí a možná ještě víc, abyste byli lepší zdatnější, aby vám druzí záviděli. Proto všechno tady ten nástroj peníze jsou. Díky tomu, že jsou peníze, jsou banky. Díky tomu, že jsou peníze, je armáda. Díky tomu, že jsou peníze, je policie, protože je kriminalita, když si lidi kradou ty peníze. No není to úžasné? Takže vy si počkejte i na to nejedění. To je až kolem desáté čakry. Do té doby si to tedy ještě budete muset odpracovat, zaplatit. Ale i vstup do toho vegetariánství, abych nemusel mít peníze na žrádlo, to je také egoismus. Jsou různé motivy.

Naše milovaná Ivanko, prosím i já mám otázku. Jaký je tvůj názor na nevěru. Manžel mě podvádí. Pravděpodobně vždy tomu tak bylo. Nějakým způsobem se to ke mně vždy dostane, že o tom vím. Ano, vím. Na mně je se rozhodnout a já se rozhodla s ním zůstat. Máme spolu syna deset let, který tatínka potřebuje. Zajímá mě kauzální příčina a následek z duchovního hlediska. Co může přinést setrvávání ve vztahu za daných okolností? Nic neodsuzuji a nikoho. Vše se snažím přijímat. Nekritizuji. Mám svého muže ráda, ale ta důvěra je samozřejmě podlomena. Děkuji, že jsi, Ivanko. Děkuji Ti za mnohé. Mám tě moc ráda, Ilonka. P.S. O tom, jestli mu něco chybí, jsme mluvili. Prý ne.

Jste dobrá. Klobouk dolů. Já jsem dneska už mluvila o tom, být chudý v Duchu. To znamená, nepřivlastňovat si tělo druhého člověka. Tam ještě možná malinká skulinka bude, Ilonko. Ano, já ho můžu mít ráda jako kamaráda. Můžu se rozhodnout, že s ním zůstanu, ale taky máte právo si zvolit podmínky. Vy jste udělala určitě už maximum, když jste s ním mluvila o tom, jestli mu něco chybí nebo ne, a on řekl, že ne. Jestli

nechcete rozbít rodinu on ani vy, tak zůstaňte s desetiletým synem. Tu rodinu mu můžete opravdu dát. Ale možná byste si měla od sebe jakoby uříznout pocit zranění nebo pocit zklamání tím, že se svobodně rozhodnete, že on si bude tyto věci dělat, ale vy nemusíte s ním sdílet potom intimitu. A můžete být pořád spolu. To je tedy obdivuhodná spolupráce. Ano. Já jsem prožila kdysi podobné, byla jsem tři měsíce těhotná a můj muž se mi přišel svěřit, že se zamiloval. Řekla jsem: „Dobře, tak jestli ses zamiloval, tak běž a buď šťastný. Ale já si to druhé dítě nechám a budeš otcem a všechno bude klapat.“ A tenkrát přes něj promluvil Bůh. Já slyším Satana a slyším Boha, protože je tady zároveň a z každého člověka mluví v jiné chvíli. A tenkrát jsem zaslechla Boha, když říkal: „No víš, já jsem nějakým zvláštním způsobem věděl, že ty to pochopíš.“ Když jsem se ptala, proč mi to říkal, když se nechce rozcházet.

Ano, pokora je: aha, tak mám ještě šanci zachránit rodinu a dítěti otce. A zase se jede dál. Jeden den, druhý den, měsíc, týden, zase přijde další zkouška. Co jste schopní přijmout. Ale pozor, přijetí je vnitřní záležitost. Vy můžete tělem dělat jakoby nic, ale vevnitř budete mít přece jenom nějaké negativní věci, třeba odsudky. Stačí soucit. Stačí, Ilono, soucit. On neví, že sám sobě činí a možná i právě to je nějaký zádrhel, který v minulosti byl v nějakém vašem minulém životě. Klid, mír. Jestliže on to potřebuje a vy jste schopná mu to umožnit, nastavte si svá pravidla styku mezi vámi. Pak možná přijde na to, že mu v tomto směru chybíte, ale na to musí přijít on sám. A vy mu to umožníte tím pravidlem. Držím pěsti, ale chválím vás, to každé tělo neumí.

Milá Ivanko, myslím, že žiji normálním životem. Občas mě ale Satánek ještě lapí v podobě strachu či nepřijetí, tedy odporu. No, vše je, jak má být. Nic neuspěchám. Co mě v poslední době však opravdu srazilo na kolena, že jsem de facto přišla o dceru i vnučku. Ne, že by zemřely, ale dcera mě začala opravdu z plné duše nenávidět. Přestala se mnou komunikovat, aniž bych něco udělala, a sebrala mi tedy i to, čím by mě mohla co nejméně zranit, a to je možnost vidat se s mou dvouletou vnučkou. A to podotýkám, že bydlíme v jednom jediném rodinném domě. Takže holčičku slyším, jak se směje, pláče. O to je to pro mě horší. Nechci dítěti motat hlavu a ubližovat jí tím, že na ni zavolám, když jdou po schodech, abych ji aspoň pozdravila. Třeba by ji mrzelo, proč ta babička nejde ke mně nahoru. Máme se s vnučkou moc rády, ale situace je takováto. Ještě na vysvětlení, dceru jsme adoptovali a vychovali s mým bývalým mužem. Dnes je zpracovaná od svého muže, a i když to odmítá, jádro problému je to, že jsem momentálně odmítla napsat polovinu domu na ně či na vnučku.

To jste udělala moc dobře. Já se k tomu pak ještě vrátím.

Měla jsem to původně v úmyslu, ale vzhledem k tomu, jak se ke mně chovají, dělají naschvály atd., jsem své rozhodnutí odložila. Neplatí totiž v domě nic, nepomáhají s ničím, prostě žijí na úkor jiných. Proto mi ani právník nedoporučil jim něco přepisovat.

Ano.

Prý je mám vystěhovat.

Ano. To je od nich černá magie. A vy jste matka. Já si myslím, že jste ji hodně rozmazlila. A navíc tam ještě přišel možná ten další komponent, který tam tlačí na pilu, aby podporoval i rozhodnutí dcery. Ano, my jsme vám umožnili žít tady zadarmo, nemusíte nic dělat, tak to ne. Měli něco dělat a měli platit nájemné. To znamená, že jste byla hodně slabá a teď se toho musíte zbavit tím, že to zatrhnete. A skutečně striktně. Nastavte jim půl roku, ať si najdou byt, ať se odstěhují. Budete muset „nevlastnit“ vnučku. A musí vám to být jedno. Jinak se vaše dcera nic nenaučí, nenajde pokoje a nenajde sblížení. Až dostane na prdel od života. Jestli ji k tomu nutí její partner, tak on to nebude dělat jenom vám, ale i jí. Jestliže mu tam jde o nějaký majetek a on přestane mít zbraň, když vy to odložíte, ona se k vám může za čas vrátit bez partnera, ale i s vnučkou. Vy potřebujete zlikvidovat útok černého mága. A věřte mi, černí mágové jsou ve skutečnosti sralbotky. Ti se naučili, že když vyhrožují a útočí, bílí mágové ustupují. To znamená, vedlejší vrstva ustupuje a bojí se, ať intrik s fyzickým tělem, manipulace, vydírání, intrik s jiným vydíráním psychickým. To jsou děje, kdy dnes už i ta bílá magie ví, že jim řekne: „Tak jo, jestli to chceš o mně někde říct, tak to klidně řekni, já to klidně o sobě řeknu sám.“

Já jsem vám přece jednou vyprávěla, jak mi najednou přišel takový e-mail. To byla prdel. Tam mi někdo napsal (to jsou takové ty vyděračské skupiny), že mě napojili na nějaké sledování obrazovky a že večer chodím na nějaké pornografické stránky, a protože jsem osoba, která je takto na veřejnosti, tak že to o mně někde napíší, vyhlásí. Já jsem v životě neviděla žádné porno. A protože jsem ho neviděla, vím, že kecají. A že chce za to, aby to nenapsali asi 40 000 Kč. To je výdělečné, co? Bomba. A teď si vezměte, kolik lidí jednak chodí na to porno a kolik lidí je někde na veřejnosti, tak by se mohli bát. A i když je to kec, já jsem v životě na žádném pornu nebyla a už vůbec jim nevěřím, že na mě čumí z druhé strany té obrazovky. Ale ten strach udělá své. To je černá magie jak sviňa. A vidíte to, jak ti lidé jsou jakoby ve vleku. Jakmile se chováte morálně, máte po problému. A navíc jsem jim napsala: „Hele, nic vám nepošlu. Nikde jsem nikdy nebyla, ale i kdybych byla, tak do toho je vám naprosté hovno, jestli já chodím na porno ve svém soukromém čase nebo ne. A jestli vám o to jde, tak já tento příběh budu vyprávět na veřejnosti.“ A měli po prdeli. Takže bacha. Když na vás zamíří černý mág tou zbraní, tímto způsobem mu jí odhmotníte, vy mu ji seberete. On nemá čím útočit. A ta bílá magie to už dnes občas někde ví. Už se jich nebojí. A pozor, když se černého mága nikdo nebojí, on totiž nemá tu zbraň. On vyhrožuje, tlačí. Pak začne brečet, prosit, lézt po kolenou, odprošovat. Nezapírají už původní zbraně, to je to, co vám vyprávím, že dneska fyzikální vlastnosti planety jsou naprosto jiné.

Odveta byla, že nesmím vnímat vnučku, a to vůbec ani na chvíli, a to nás dostalo až do této situace. Připadám si jako v kleštích a nevím, co dělat.

Udělejte, co vám radí právník. Jenom tak máte šanci, že svou vnučku vídat budete, protože to by neskončilo. Kdybyste přepsala barák, tak by vás vyhodili. A pak už byste

ji neviděla nikdy. Tím, že dům zůstane vám a oni po něm touží, tak bude důvod se vrátit. To je prdel, co?

Vím, že naše dušičky se na tom dohodly.

Ano, a dělají vám to dobře, protože vy se potřebujete naučit ubránit buldozerovi, kterým je vaše dcera a zeť.

Ale nedokážu to stále v sobě zpracovat, že to tak je, jak je. Úplně psychicky mě to deptá.

Pozor, nedeptá vás to. Deptá vás vaše vlastní tělo. Kdybych já byla v tom baráku, tak by mě nic nedeptalo. Já bych jenom konala. Tak si usměrněte vaše vlastní tělo, proboha. Teď je oslabené, protože vy tam máte toho maňáska, tu holčičku, budliky, budliky. To je jenom marioneta. Přišla byste o ní, věřte mi. Až jednou vyrostete a jestli si vás svobodně najde jako babičku, i kdybyste ji léta neviděla, a bude hodná holka, tak jí ten dům jednou můžete napsat. Ale mámě bych nedala ani nudli.

Takže takto mě Satánek pěkně dostává. Přes strachy, že přijdu o své blízké, i když už jsem o ně vlastně přišla.

Pozor, kdybyste na ně myslela se soucitem, fakt se soucitem, tak o ně nepřijdete. To je rozdíl. Vy jste Duch. A jejich Duch jejich těl je váš vlastní program, jak se dostat do sjednocení. Do prčic, to je váš program. Vy jste si to naprogramovali. To je přece úžasné, jak začít odolávat nátlaku černé magie a všem ostatním věcem, to vám musí dojít. Je to váš vlastní učební program, který je dobrý. Já bych byla i vděčná své dceři, že mi to hraje, že se naučím být silnou. Říct konečně ne. A nedělat ze sebe hadr na podlahu.

Ještě mě napadá, jestli dcera neutrpěla nějakou psychickou újmu v těhotenství. Proč se její chování tak razantně změnilo.

No, protože má partnera, který chce barák.

Snažila jsem se s ní v klidu domluvit, řešit situaci, ale nepustí mě ani do dveří a začíná na mě křičet, že se mnou nebude mluvit.

Tam je možné, že zažívá stejný nátlak, aby vám to dělala. Ona třeba může být i nešťastná z toho, že vám to musí dělat, aby měla otce pro své dítě. To je černá magie. Myslete na ně se soucitem a naučte se říkat ne. A řekněte jí: „Jestli to nepřestaneš dělat do dvou měsíců, přijde ti oficiální výpověď z domu. Pokud se do dalších dvou měsíců nerozhodneš odejít, nechám tě vystěhovat.“ Zkrátka úplně drsně. Uvidíte, jak začne otáčet. Pokud je tam kalkul jejího muže, který by ji tam tlačil, začne měnit strategii. A pak pozor, kdyby byli hodní a upláceli různým způsobem, nenechte se nachytat. Satan má hodně nástrojů, čím vás ovládat.

Snažila jsem se s ní v klidu domluvit, ale nepustí mě ani do dveří, začne na mě křičet, že se mnou nebude mluvit, začne se jí klepat brada.

Ta brada by svědčila o tom, že on ji do toho tlačí.

Myslím, že důvod může být i to, že je v jádru nešťastná, ale je introvent a za žádnou cenu to nepřizná. Měla vždy svůj úsudek, ale nyní jako by měla mozek vymytý, a to pak nevím, jak pomoci. Ale to je její život a její volba, že? Prosím, co dělat? Snažit se pomoci dceři, když se mnou nekomunikuje? Je to jen moje domněnka, že je nešťastná, anebo mám opravdu navrhnout vystěhování? Či je jiná rada, jak situaci přijmout a řešit, i když vím, že v sobě nic neuspěchám. Děkuji ti za odpověď a omlouvám se za délku dotazu. Mám tě ráda, a i všechny ostatní buněčky, zvířátka, kytičky. Jitka

Jituško, to vypadá teď v těch posledních větách, že on je černý mág a že ji nutí věci dělat vydíráním, že s tím s ní zůstane. To znamená, aby nedosáhl svého a pak ji o ten dům eventuálně i nebral, vy musíte být tvrdá. Ona pak zjistí, že musí pryč. Ve skutečnosti vás asi miluje, jistě, když se jí klepe brada. Ona nemá jiné východisko, protože chce partnera a dítě, který tam je jako rodina. Visí na tom. Tehdy bych byla hodně tvrdá. Mysli na ni s láskou. I na toho človíčka. Na toho člověka, který ji to dělá. Ale jenom konej tělem. Na jedniče nejsou špatní, na dvojce žádná vztahovka, žádná trojka poznamenaná odporem, nerespektováním, žádné lítosti, nenávisti, kritika, nic. Jenom jí řekni svoje stanovisko. On, když nedosáhne svého, ji odvrhne a ona se vrátí zpátky a pochopí, co se tam odehrávalo. To chce čas. Ale když podleheš, přijdeš o všechno i o dceru a možná, že to bude hodně dramatické.

Já mám tady krásný vzkaz. Vzpomínáte si teď tu poslední otázku? Tak poslouchejte. Abyste viděli, že vás Bůh miluje, aby vám vaše božství předvedlo, co se skutečně děje, tak mi napsala ta žena, která napsala tu otázku neboli Jitka.

Ivanko, ve chvíli, kdy nám vysvětluješ černou magii mého zetě, mi přišla sms od něj, že po dohodě s mou dcerou mi dovolí za určitých podmínek vidat vnučku. To je tedy Satánek mazaný. Hází už návnadu. A jak to rychle funguje.

Ano, tak rychle to funguje. Vy jste jedno Vědomí. Tak vidíte, že musíte být přísní a tvrdí. A ta Iva přísná je.

Budu velice obezřetná a dbalá tvých rad. Děkuji ti. Nepsala jsem mu a o nic nežádala.

Jituš, držíme všichni palce.

Já si pamatuji, u nás na Statku byla paní, která měla veliký problém se svou třetí dcerou, které bylo čtrnáct až patnáct let a vždycky se výborně učila a byla premiantka třídy. V deváté třídě přestala chodit do školy, chodila pořád za školu a neučila se. A nikdo za žádných okolností ji nedokázal donutit, aby do té školy šla. Pak už to měla v ruce i sociálka. A ta žena mi řekla: „Ivi, já jsem ji seřezala, pak jsem prosila, vyhrožovala, a pak jednou v noci, když už to trvalo přes půl roku, jsem koukala až do rána do stropu, a nakonec jsem se usnesla, že pokud mi ji sociálka sebere, že to tak

holka musí prožít. A tak jsem se s tím smířila.“ A představte si, ráno vstala a holka stála vedle dveří s taškou přes rameno a ona říká: „Kam jdeš?“- „Do školy, ne?“ Takhle to pracuje. Dneska jste si to směli prohlídnout tady s Jituškou.

Milá Ivanko, teď k věci, moje desetiletá dcera mi stále klade odpory, co se týká poslušnosti, povinností, učení. Prý je to hodně stará duše, která mě přišla leccos naučit.

Kdo vám to říkal?

Potřebovala bych poradit, jak se k ní chovat a jak s tím naložit. Prý má hodně vysoké IQ.

Pozor! IQ je úplně nepodstatná věc. Ale EQ je podstatná. IQ je pouze pro hru těla tohoto života. Ale EQ je délka časoprostorové křivky, kdy máte hodně rolí zažitých. Pokud je IQ veliké, přestaňte na to dbát v tom smyslu. Ona potřebuje další emocionální zážitek, že se musí naučit dělat si své povinnosti, protože v tomto stavu, kdy odmítá pracovat ve prospěch společnosti, a v této chvíli jste nejbližší společností vy jako rodina a škola, tehdy ona bude mít v životě obrovský problém. Je třeba nastavit pravidla a skutečně tvrdě je vyžadovat. A i za cenu, kdyby vyhrožovala, že to nebude dělat, skutečně sáhnu i po hodně silných prostředcích, kdy ji musíte trošku jakoby zkrotit tělo. Nevím, jestli jste byla důsledná do jejích deseti let, jestli jste jí neumetala cestičku, protože tímto narůstá egoismus těla. A pak někdy už se v jistých hranicích nedá zastavit. A to dítě pak trpí. Vy se pak ponaučíte v tomto životě, že příště budete přísnější. Vezměte si, že krotíte hmotu, ne ji. Ona je Duchem. Pokud jejímu Duchu bude vlastní tělo dělat v tomto životě, co se mu zalíbí, i proti pravidlům společnosti, pak ten Duch bude shlížet na drsné děje hmotné složky jejího těla a jména.

Má dvacetiměsíčního bratra, kterého přijala tak napůl. Miluje ho, ale zároveň mu dělá naschvály a nadává mu. S velkou láskou děkuji Monika.

Moniko, do prdele, když někoho budu milovat, tak mu nebudu nadávat a nebudu mu dělat naschvály. Ta holka žárlí. Ona na sebe strhává pozornost. Nechápe, že to malé dítě ještě potřebuje péči, kterou dneska ona už nepotřebuje a že by mu tu péči měla také věnovat. Tady si dejte veliký pozor a buďte přísná. Jí se to možná bude jevit, jako že ji nemilujete, ale v tom je veliká láska, když vychováte to tělo. A teď pozor, bez výčitek! Už jsme o tom tady mluvili, Satánek bude házet různé zkoušky, třeba vám vaše holka bude říkat: „Ty mě nemiluješ a máš ráda jen jeho...“ apod. scény. Ne, naopak vysvětlit: „Tohle ti dělám, protože tě mám ráda.“ Ale vnitřně se potřebujete neodpojit od jejího Vědomí. Je jedno, co dělá hmotná složka těla, naprosto jedno, protože to je váš program, který jste potřebovali skousnout.

Milá Ivanko, za vše ti děkuji, prosím o radu. Mám partnera buldozera. Občas mě uráží a podobně. Mně to nevádí. Vím, kdo jsem, ale nevím, jak reagovat, když je u toho šestiletý syn. Děkuji Běla.

No, trochu mu to zatrhnout, skutečně. A samozřejmě, vy před synem o tátovi budete mluvit hezky s tím, že se budete vyjadřovat dobře, ale potřebujete ukázat odvahu. Tady je nebezpečí, že váš syn by vás odsoudil za slabost v tomto ději u buldozera, že couváte. A otce by považoval za negativního. Tím by mohl buď být v pozici slabocha ve svém vztahu, anebo naopak buldozera, což je rozdělení vašich rolí. Tady se potřebuje co nejdřív setkat v té střední rovině. Říct mu: „Hele, tohle si před klukem ke mně nebudeš dovolovat, ale ani ne bez něj. Pokud se ke mně tak chováš a nedělá ti moje přítomnost dobře, možná se budeme muset rozejít, abys viděl, o co jsi přišel.“ Stačí zatřepat s tím tělem. Člověk, který je buldozer, si myslí, že si může dovolit naprosto všechno. A přestává mít nad svým tělem kontrolu, protože ho začíná ovládat tělo. A to může jít do krajnosti. Zastavte to. Máte právo, aby kluk klidně vyrůstal a neviděl ošklivosti. Ale mluvíte o tom otci hezky. Ale jemu dejte skutečně najevo, co by mohlo přijít, když bude takhle pokračovat.

Ahoj Ivanko, jaký je tvůj postoj k očkování dětí? Dík, Mirek a Markéta

Pamatujte si, je to jenom na vašem rozhodnutí. Vy totiž nevíte, kde se ještě pohybuje váš osud, ale osud je hotový. Váš osud je hotový, a pokud máte zažít drama po očkování nebo drama bez očkování, to je také možné, zažijete to. Jsou tady určité vakcíny, které jsou povinné, a pak jsou vakcíny, které nejsou povinné. Možná, že vás k nějaké zodpovědnosti dožene i nějaký zákon. Teď se to hodně probírá, tady budete muset zvážit, kterou cestou se vydáte. Pokud nenecháte naočkovat vaše dítě, je tu padesátiprocentní riziko, že tu nemoc dostane. A je tu i padesátiprocentní riziko, že i když bude naočkováno, bude mít nějakou reakci nebo nějakou vážnou reakci, které se už tady objevují. Zatím v poloze, kde se nachází naše planeta v časoprostorové křivce, je to na vašem rozhodnutí. Ani v jednom případě, kdyby se cokoliv odehrálo, si nemáte dělat výčitky, protože osud máte vybraný a hotový. A přesně tak proběhne. Tak se jenom rozhodněte. Jdete stejně správným směrem.

Milá Ivanko, mám moc hodného manžela. Jsme spolu třicet let. Většinu času trávíme spolu i pracovně a moc nám to vyhovuje. A teď dotaz: Když jednoho z nás přepadne nějaké onemocnění, tak ten druhý to začne mít také. Je nám to už divné, že kdykoliv jeden řekne, že ho něco bolí, tak druhý řekne, že jeho taky. Je to možné, že by naše těla byla tak stejně naladěná? Děkuji za odpověď. V

Milá V, asi Věrka nebo Veronika, nevím. Pamatujte si, jestliže budete mít stejné odpory, stejně prožívané v časové linii, může být i to, že je budete stejně platit. Jestliže jste spolu v práci i doma i při všem a máte se rádi, rozumíte si, tak si budete rozumět ve všech názorech. To znamená, v minulosti jste třeba oba litovali stejné věci, prožívali jste to. Je možné, že jste si vybrali takový jakoby paralelní, společný osud, kdy si budete všimát i těchto věcí. Ano, je možné, že jste na sebe tak nacistěni a je také možné, že jeden cítí bolesti toho druhého, aniž by si to uvědomoval. To by mohla dělat doznívající hladina bílé magie, jestli jste se v minulosti o něco pokoušeli.

Jsou bílí mágové, kteří kolem mě samozřejmě přecházejí a někteří dnes, když se přiblíží k lidskému tělu, cítí bolesti toho druhého lidského těla. Protože léta zasahovali do jiných lidských těl. A dnes si to musí i tímto stavem splatit. Ale já nevím, jak to tam máte, co se tam odehrávalo. I to je jedna z možností.

Paní Ivanko, prosím vás o radu. Už dlouho dobu mám tlak na vršku hlavy a mám ekzém na ruku. Jaké jsou příčiny mých zdravotních problémů? Děkuji, Martin.

Martine, tlak na vršku hlavy, tam může být nějaké vyhlížení do budoucnosti něčeho, buď situace, nebo nějakého děje. Víte, vy se blokuje tím, že dnes si uděláte třeba karmu, furt na to vzpomínáte do minulosti a zároveň se podobné věci bojíte v budoucnosti. Proto těla reagují. To je proces, který běžně prožívá každý. Pokud by byl tlak na vršku hlavy, tak tam volně neproudí energie. To znamená, že by se mělo odehrávat, že byste se něčeho obával. Buď situačně, nebo hmotně. A ekzém na rukou: Ruce jsou vždy spojeny se čtvrtou čakrou. Samozřejmě odporové stavy znáte, buď situačně, anebo hmotně. Většinou předpokládám u vás, když posloucháte, že lítosti a zášti nemáte. Odpor srdečního svalu byste na kůži měli prožívat ve spolupráci s jedničkou. Jednička je vaše obalení. To je kůže. Tam mohou být útoky sám k sobě. I když to dneska už eventuálně neděláte, může vám být třeba líto, že jste něco udělal nebo naopak neudělal nebo jak se to dělo. Také se vám třeba nelíbila situace, která se odehrávala směrem k sobě, že se vám to děje. To může být platba, která je pochopená, zkrátka v procesu běží, abyste zaplatil. Tak si popřemýšlejte v minulosti, kde se vám nějaké podobné odporování objevilo.

Dobrý den, paní Ivanko, poradte mi, prosím, co mám pochopit, abych neměla vysoký tlak. Děkuji, Olga.

Oli, trojka je zodpovědná za vysoký tlak. Je to nerespektování toho, co se děje. Buď nechcete, aby vám někdo něco dělal, nebo vy děláte, co sama nechcete. Anebo nechcete situace, které se kdy odehrávaly. Dejme tomu, teď plácnu, někdo onemocní v rodině a vy to nechcete. Ale tak to je, váš bližní platí, zaslouží si to. Proto vy tam jenom své tělo přivedete a budete se o něj s láskou starat a nebudete se šponovat, že ta nemoc bude. To je jenom příklad. Nebo třeba někdo odmítá, že je bez práce. Ale vy bez práce jste, potřebujete si nějaký čas v tom osudu prožít, že ta práce nebude a budete ji trpělivě hledat, sbírat sílu, budete víc pracovat třeba doma. Budete třeba víc luxovat, to jste možná nikdy nedělali, nebo mýt nádobí, to jste třeba taky nikdy nedělali. Já nemyslím, že nikdy, já myslím třeba jako partner, který se o to nestaral, teď můžete dělat věci, abyste ulevili své rodině zase jinak. Když tam bude vaše pomoc potřebná, ale budete samozřejmě konat tělem a hledat práci dál a budete v klidu. Tím, že to nechcete, se vytváří tlak a tam může být cokoliv. Ego hází představy. Dejme tomu, jak by vás měl ten druhý (třeba dcera nebo manžel) pochválit. Aha, ale on vás chválit nebude, když to chcete. Vy to tvoříte. Proč by vás měl chválit, když to chcete?

To fungovalo jako program v bílé magii, aby si bílí mágové mysleli, že mají svou vůli. Ale v pokoře to neplatí. Abyste sjednotili svého Ducha, vy potřebujete zrovna v tu chvíli

to, co odmítáte, to znamená nebýt pochválení. Potřebujete přesně tohle. Smířit se s tím, že vás nikdo nechválí. Až se s tím smíříte, tak vás teprve pochválí. Máte přijímat věci tak, jak přicházejí, v pokoře. To, co se děje, to jsem chtěl a jsem za to vděčný. A pak ještě nevím, kolik vám je let. Když stárneme, naše těla stárnou, tak se zvedá tlak. Já jsem si vybrala dobré tělo. Už jako holka jsem měla nízký tlak, tak teď ve stáří ho mám normální, což je perfektní. Ale to už je taky připravené. Pak existují potraviny, jako je rutin. Ten je v pohance, najděte si, kde se všude objevuje, který upravuje pružnost cév. Když nejíte takové potraviny, po nějaké době je vaše tělo v mínusu s těmi prvky, které potřebuje. Vezměte si, když nečekaně zase něco nechcete, tak se vám zvedá tlak odporu, jako že se děje něco, co nechci, tak se rozčílíte, to dělá i nervozita na trojce. To je přesně záležitost třetí čakry. To znamená respektu k tomu, co se odehrává nebo neodehrává. Vy byste to chtěli jinak. To znamená, tlak těla, tlaková hladina vzrůstá a tělo by si ji vyrovnalo, kdyby céva byla pružná. Ona by se rozšířila a nějakou dobu do určitého tlaku by regulovala tlak, ale když ta céva je tuhá jak hužva, tak to nejde. Pak se tlak vyhoupne na vysokou výšku a není vám dobře. Podívejte se, existují i potraviny, kterými se dá snížit tlak.

Milá Ivanko, když jsem byla asi šestiletým dítětem, stala se mi zvláštní příhoda. Večer mi nějaký hlas opakoval naléhavě, ať jdu ráno hned ven. Když jsem vyšla na zahradu, všechno zářilo barvami. Druhý den jsem zase spěchala ven nadšená podívat se na ty barvy, ale ouha. Všechno bylo špinavé, šedivé, zašlé. Byla jsem zklamaná. Co to bylo? Děkuji a objímám tě. P.S. Prosím, co je to za knihy o Ufo, co jsi četla. Díky, Anja

Nejdřív zodpovím to první. To bylo Božství, které ti chtělo ukázat, Aničko, krásu tohoto světa. Ten hlas byl tvým Nadjá. Vy budete vnímat později i jiné barvy, až se zastaví odpory vašeho těla a hmota vás propustí. Tam jsi měla kontakt se svým Nadjá. A to druhé. Já nevím, byly to takové nějaké spisy. Nedávno jsem si je přivezla ještě z Luční sebou. Byly to spisy, které byly asi 60-70 let staré, ale pozor, nebylo to míněno jako doporučení. Tenkrát to byla pro mě zkouška, tato kniha. Vypadá jako skripta, jenom lepená knížka. A tam jsem měla prožít takový ten náběh, protože tenkrát v té době ta spolupráce ještě nebyla možná. Utajovalo se to a taky se zahajovaly děje, aby se lidé báli, že se o nich říkalo, že ubližují.

Nedávno mi napsala paní a měla dotaz a ten vám potřebuji říct. Ona má kamaráda, který medituje a strašně rád medituje a měl vždycky silné přání setkat se s mimozemšťany. A teď se mu to skutečně stalo. Ale řekl, že jsou zlí. Jestli mě posloucháte dlouho, tak uvidíte, v čem je problém. Ano, zaprvé člověk medituje, usiluje o božství, takže s ním mává nespokojenost vlastního těla, tedy Ego narůstá a má ještě přání setkat se s mimozemšťany. A když to zahlídne, tak vidí, že jsou zlí. To je projekce těla, kdy tělo vám ukáže strach, aby vás v této době v křeči hmoty takto schlamstlo. Abyste byli ne zrnem, ale plevou. To je to, o čem mluvil Ježíš Člověk. Vidíte, že tělo vám v této době bude projektovat. To se odehrává teď ve veliké míře v Americe, kde je vysoká hladina černé, bílé magie, ale obrovská, kdy ti lidé věří tomu, že je s námi manipulováno z jiných planet. Pamatujte si, 5D planety jsou všechny s uceleným Vědomím, kdy každý jedinec, který přišel do 5D, neovládá druhé. On je jednotným

Bohem. Tehdy už se v 5D můžete rodit na různých jiných planetách, kde si vyzkoušíte i jiné DNA, ale dobrovolně.

Já jsem kdysi na nějakém videu vyprávěla můj zážitek, kdy právě jsem četla tuto knížku, o které už nevím, jak se jmenovala, snad Záznamy Ufo nebo nějak tak, to nemělo asi ani autora, to byl soubor fotografií a popisků. A tato knížka, když mi právě přišla, tak jsem měla v této době živý sen a pro mě byl obrovsky osvobozující. Tělo se vás bude snažit vystrašit a vy se nesmíte dát. A tenkrát stříh v noci a stála jsem proti takové velké hroudě slizu. Byla to taková chobotnice a hned jsem věděla, že stojím proti mimozemšťanovi. Jasně, protože každá DNA má jiné tvary. To bylo černé, tekly z toho takové sračky, ale já jsem věděla, že jsem stejně hnusná pro něj, jako on pro mě. Protože je zvyklý na své bratry a sestry. Tak jsem tak jako uklonila, chytla jsem se za srdce, jako že ho vítám a ten dobrák zvedl to chapadlo, že mi podá ruku. Ty cancy toho slizu kapaly a já fakt tu ruku zvedla. Ale musela jsem se přemáhat. To tělo se natahovalo dopředu a těsně před tím, než jsme se dotkli, tak jsem se vzbudila. Ale já to dala. Tak si vzpomeňte, až v noci na vás bude sahat nějaká oslizlá příšera, že to máte dát a nebojte se. Tím prokážete stav beze strachu. A jste připravení respektovat jakékoliv jiné tvary v božství, které je následné.

Někteří věří, že nám různé entity ubližují, že s námi někdo manipuluje, ale je to jen projekce jejich těla. A to tělo vám to v noci bude dělat. Ti lidé tomu věří. Oni tomu musí věřit, protože když se toho bojí, jejich tělo je udržuje v těch věcech. Dokonce jim nalhává, že jsou jim voperovány čipy. A dokonce i to tělo vám naznačí třeba i jizvu. Tělo (Satan) umí spousty věcí, které si vůbec nedovedete představit. Tak se, prosím vás, nebojte. Vše má svou logiku. Jste všechno. Jste Bůh až na konci všech dimenzí. Není čeho se bát. A teprve se rodíte.

Milá moje Ivanko, zdravím, jen stručný dotaz. Inkontinence ve středním věku, která trvá už léta. Mluvila jsi o tom, že to je platba, ale může platba trvat léta? Jsou dny, kdy to je celkem v pohodě, ale někdy je to už opravdu problém. Nepomáhá cvičení. To by muselo být dlouhodobé, intenzivní a operace má svá rizika. Tu beru jako poslední možnost. Podle tradiční čínské medicíny má za pokles orgánů zodpovědnost slezina. Tak nějak nevím, jakou mám jít cestou. Ráda bych si to však nějak pořešila, ale točím se v kruhu a nevím, jak z toho ven. O čem to všechno je, prosím? Z pochopitelných důvodů XY.

Ano, výborně. Ano, je tam slezina, je tam trojka, je tam dvojka, hlavně ta zodpovídá, ale všechny orgány, které nechrání. Jednak cvičení by mělo pomoci upevnit svaly, ale někdy to nestačí. Na slinivku existuje vynikající nápoj. Jmenuje se to nápoj čínských mudrců a je to slzovka, strouhaná na prášek. Ta vám posiluje slinivku a je dobré ji pít ráno na lačno. Jednak vám skutečně zesílí energii v tomto orgánovém systému a také máte neodmítat. Slinivka patří do třetí čakry. Jestli byste odmítali ten stav, že ta inkontinence je, tak budete zase naopak zeslabovat. Musíte to brát: „Tak jo, to je.“ Ale co existuje, nemusíte jít na operaci, ale stačí na ambulantní zákrok, někde si to zjistíte. Já jsem to viděla už kdysi v televizi, je to asi dva tři roky zpátky, to ještě maminka žila,

že existuje. Nevím, kde to je, možná v Praze, Brně, v těch velkých klinikách, to si někde dotážete, určitě se dopídíte, když to bude možné. Existuje pouze zavěšení. Tam bude tlačit nějaký orgán. Může děloha, může něco jiného, nevím, který se potřebuje nadzvednout. A existuje takzvaná sponáz, kdy se jakoby sponou nazvedne ten orgán a netlačí tak na močový měchýř. A samozřejmě paralelně cvičit. Vyzkoušejte všechno, ale v pohodě, prosím. Nesmí vám to vadit. To zase oslabuje dvojku energeticky, stahuje se čakra. Vyzkoušejte to. To nic není. Jsou horší věci na světě.

Dobrý den, Ivanko, mám na vás pár otázek. První: aktuální celosvětová téma koronavir.

Nějaký vir. Já jsem vám říkala, že teď byl ten fór na FB, že polovina Čechů zemře na strach a druhá na vyhladovění. Ano, prosím vás, jestli váš osud je hotový a máte se setkat s koronavirem nebo ne, to už je dávno nastavené. Jestli to tam máte, tak už jste si to vybral nebo vybrala. Je to zkrátka vir. Je to něco, co tady s námi žije, co zmutovalo do těchto rovin. Já mám ve své blízkosti teď dva lidi, kteří prožívají těžkosti v partnerství a řeší to už asi přes rok. Pořád se to řeší tak trošku nahoru dolů, je to pořád mírnější a mírnější, ale pořád to existuje. A tito lidé se teď dostali do blízkosti oblasti, kde ten koronavir je. A už to neřeší. Teď jim jde o život. Blahořečený vir.

Za druhé: Proč člověk dostane boreliózu?

Aby ho zastavila. Každá nemoc je od toho, aby vás zastavila. Abyste si uvědomili, že jsou věci podstatnější. Vy budete toužit jet na úžasnou dovolenou a mít peníze a já nevím, jaké všechny máte plány. Nebo chcete támhle krásného chlapa nebo krásnou ženskou. A najednou prd ho, borelióza vám pomůže. Je vám blbě. Už netoužíte ani po chlapovi ani po ženské. Chcete, aby vám bylo dobře. Všechno to je k narovnání, proboha, k narovnání. A když se pořád oslabujete nějakými výkyvy egoismu, tak je jasné, že vaše tělo podlehne nějaké nákaze. Máte to tam. Tak prosím vás, radujte se z věcí, ze kterých máte.

Já jsem byla před měsícem v Hostýně a tam byl docela důležitý dotaz. Cítila jsem, že ten sál byl tak jako ztichlý, když jsem odpovídala. Úplně jednoduchý dotaz: „Mám všechno. Mám barák, perfektní rodinu, peníze, ale nejsem šťastný. Co mám dělat?“ Jak si myslíte, že Iva odpověděla? Já jsem řekla: „Dej si pozor, člověk někdy, až o to přijde, tak zjistí, že šťastný byl.“ Protože když jste nespokojeni a nejste šťastní a pořád něco vyhlížíte, tak o ty jistoty přijdete. Barák může ze dne na den shořet. Rodina se může ze dne na den rozpadnout nečekaně po nějakém objevu, co se kde, kdy událo. Také o peníze můžete přijít ze dne na den, když vás vyhodí z práce. Jaké jistoty, co je to jistota? Jistota je, že dýcháte, že žijete, že se podílíte na životě se svými bližními. Máte je mít rádi a máte za to děkovat. Máte děkovat, že každý večer máte v talíři nějaké jídlo. Všechno tak, jak je, jste chtěli. Prosím vás, všechno má svůj smysl. Jestliže nějakou nemoc mám, vždycky mi přichází na pomoc a neublíží mi.

Za třetí: Proč člověk dostane Alzheimeru?

Alzheimer je tady nastaven v této době z důležitých důvodů. Dřív tyto nemoci nebyly, to se také dovyvinulo jistým způsobem. Teď se to dělí, je to také výživou, protože se má měnit. Určité bílkoviny se srážejí na neuronech, takže člověk najednou zapomíná, neví, kdo je, neví, kde je. A samozřejmě učíme se všichni, jeden s druhým. Jestliže někdo v rodině má Alzheimer, je to i váš osud, jak jste ho chtěli. A musíte prokázat trpělivost. Učíte se Karma jógu. Učíte se toho člověka milovat, i když je to hodně těžké. Potřebujete si zvedat lašku, vždycky to je pro vás dobré. A věřte mi, až za pár let zemře, budete šťastní, že jste se o něj postarali tak, jak jste uměli, s tou největší trpělivostí, protože jste se starali o sebe. Vaše Vědomí je v tom člověku. A pokud podlehnete netrpělivosti a nějakým způsobem reagujete, až on tady nebude, vy si to pak budete vyčítat, bude to tu žít s vámi dál. Stačí pár let ke konci života to nějakým způsobem vyřešit. V pozdějších letech se nebojte třeba i toho člověka dát do nějakého ústavu, protože samozřejmě každá rodina má své problémy a musíte vydělávat peníze, abyste měli na nájem, abyste měli na elektřinu, na poplatky a uživilí děti. A nemůžete hlídat někoho nebo hledat, kdo by hlídal vašeho příbuzného, tatínka, maminku, kohokoliv. Je třeba udělat vždycky to, co je ve prospěch, a teď dobře poslouchajte: všech, celého kolektivu, který tam je. Je to přirozené, logické, používejte selský rozum.

Za čtvrté, mám klientku, má stařeckou demenci, přišla o levé prso, prodělala mrtvici, ochrnutá na levou stranu a nemluví. Co udělala?

Já nevím. Levé prso znamená nenávisť k nějaké osobě. Mrtvice, extrémní prožitky odporů, zášť. Ochrnutá na levou stranu a nemluví. Ano, je tam zádrhel v komunikaci. Je tam útok do hmoty na nějaké lidi, možná i na sebe. Je to vždycky v obecné rovině.

Já jsem vám kdysi vyprávěla příběh mé kamarádky z Teplic, jejíž maminka, když už byla dospělá, odešla za jiným mužem a vzala si člověka, který byl hrozný brblal, ale už od něj nechtěla odejít. A nikdy nevěřil v to, že Bůh existuje. Pořád nadával: „Když Bůh je, proč dělá takové věci, v životě nebudu věřit.“ Ale ta maminka byla tak zoufalá, nechtěla se už vrátit do té původní rodiny, tam se to hodně zašmodrhalo. Možná i ten původní partner nechtěl. Tak si řekla, že už to dožije s tímto nespokojencem a docela agresivním člověkem. Naprostá prdel byla, ten člověk dostal mrtvici a jediné co uměl říct byla dvě slova: „Pane Bože!“ Tak si dejte pozor.

Děkuji za odpovědi. Mám vás moc ráda a děkuji za to, že jste. Vaše povídání mi moc pomáhá a dodává nadhled. Lenka. P.S. Mám pocit, že je v práci manipulátor, možná trochu psychopat. Co mi to má říci či naučit? Jak se k němu chovat?

Hlídejte si své negativní emoce na každé úrovni z pěti. Dívejte se na něj pouze se soucitem, protože on neví, že to dělá sám sobě. A tehdy na vás nebude mít. Když totiž nemáte negativní emoce, stáváte se božstvím a božství přesně ví, co má udělat s takovou hmotnou figurkou. Protože já nemám negativní emoce, zjistili jste, že mi položíte otázku, hned přijde odpověď. Já mám i vytištěné otázky, které si sebou občas přinesu. Většinou je nestihnu přečíst, protože tady je vždycky halda na stole. Tam, kde je božství, tam položíte otázku a okamžitě je tam odpověď. Prosím vás, ještě se musím

omluvit, protože Iva, někdy až se se mnou setkáte, skáče do řeči. Vypadá to jako nevychovanost. Ono to teda nevychované je, ale je to proto, že jak mluvíte a vyprávíte své příběhy, mně jede film. Mně jede bílé světlo, ve kterém okamžitě vidím řešení. Tam to skáče. Kde je dotaz, je okamžitě odpověď a mně se může stát, že bych zapomněla za chvíli, za pár vteřin, za minutu, co je třeba hned říct, proto musím toho člověka zastavit. Vždycky řeknu: „Prosím tě, nezlob se, teď ti k tomu musím něco říct.“ A odpovím mu. Proto Iva skáče do řeči, ale má to svůj praktický důvod, jinak může zapomenout, co chtěla říct.

Pokud proti němu nebudete mít odpory, tak se krásně bude narovnávat to, co ten člověk potřebuje dostat zpátky, aby se mu to nedařilo. A buď sám odejde, nebo se vedle vás také samozřejmě něco naučí. Budete pro něj nepochopitelná, záhadná, bude se chtít něco naučit, bude si možná myslet, že děláte nějakou magii. A je to úžasné. Já třeba nemusím už proti nikomu nic mít. Je mi jedno, jestli vedle mě jsou lidé, kteří mají ještě nějaké egoismy, protože když proti nim nic nemám a miluji je kompletně, tak společné božství toho člověka ode mě vyhodí.

Ivanko, prosím o zhodnocení potíží manžela, 50 let. Je to pátá čakra, komunikace?

Ano, komunikace je pátá čakra.

Před třemi lety zjištěná těžká forma apnoe. Zástavy dechu při spánku. Dostal dýchací přístroj.

Pozor, tady může být i čtyřka.

Používá ho každou noc na spaní. Loni během půl roku měl třikrát odchlípnuté sítnice v levém oku a oko nezaostří, má v něm olej, který mu dávali po operaci, i vyměněnou čočku. Má vysoký krevní tlak, někdy i nitrožilní.

To už je trojka.

Usíná přes den i večer u televize, u křížovky i na zajímavých cestovatelských přednáškách. Asi před deseti lety jsme jeli celá rodina z dovolené autem. Manžel řídil, usnul za volantem a vjel do protisměru. Naštěstí to bylo v malé obci. Prorazil jen pneumatiku o obrubník. V autě jsme měli tři děti. Já v šoku, on v klidu vyměnil kolo a jelo se dál.

Klid'as. Ale to by s tou trojkou nerezonovalo.

Také totálně zrušil dvě auta při jízdě do práce, ale nikdy se mu nic nestalo. Neuvěřitelné štěstí. Manžel mě neposlouchá, řekla bych, že komunikace s ním je špatná. Nesděluje své pocity, někdy se nechce bavit vůbec. Těžko můžu odhadnout, jestli je v klidu vnitřně. Když děti něco potřebují, nejdou za ním, cítí, že s ním komunikace drhne a já jim dělám prostředníka. Já ho беру takového, jaký je. Je to proces učení i pro děti.

Nemyslím si, že přemýšlel nad nějakou spojitostí. Můžeš mi k tomu něco říct, Ivanko? Děkuji moc. XY

Ano, to děláte dobře. Brát ho takového, jaký je. Myslete se soucitem. Nenuťte ho. Vyprávějte mu. Mluvte na něj, ale nechtějte odpověď. To stačí, že se vymluvíte vy. Dětem taky vštěpujte, že táta zkrátka je takový. Víte princip toho, že je svět poznatelný znamená, že když tady dělá někdo něco jakoby negativního, dejme tomu budeme říkat, že nekomunikuje, tak byste měla dětem vysvětlit, pokud se jim to nelíbí, že s nimi někdo takto málo komunikuje, mají být vděčné za to, že se poučí. Že sami mají mluvit. Proto je tatínek pro ně dobrý. Tady je důležité, aby ho neviděly ve špatném světle. To si myslím, že lehce dokážete. Ano, tam je oddělenost v komunikaci.

To apnoe může být záležitostí pětiky, ale i čtyřky. Tady si prohlídněte, kde vznikla, buď na čtyřce, mohly tam být lítosti, mohly tam být skutečně nekomunikační stavy, někde už v původní rodině, kde se to naučil. Jestli spolu jeho rodina mluvila normálním způsobem nebo ne, protože on za to nemůže. A snažte se skutečně na tom pracovat. Nemůžete zasáhnout do jeho minulosti. On by musel sám napravit své věci z minulosti. Pokud neposlouchá nebo by nevěřil tomu, co byste se mu eventuálně snažila naznačit, tak s tím nic dělat nemůžete. Můžete to na své trojce jenom respektovat. Jinak vás to roztrhá. Ale může být i velký úspěch. Dneska jste viděli reakci společného Vědomí. Tak držím palce. Nebát se. Asi bych si raději udělala řidičák.

Moje otázka zní: Jak se připravit na smrt?

To jako vy? No, žít hezký život. Ano, když žijete život a užijete si ho, tak ta smrt je krásná. Pamatujete si, když jsem vám vyprávěla o panu Kalíkovi? Pan Kalík měl 160 kg, nikdy se neoženil, přišel o všechny příbuzné, protože mu časem zemřeli. Starší bratr, rodiče a tím, že neměl ženu, děti, tak zůstal sám. S jediným příbuzným, se švagrovou, se nestýkal. Vždycky o ní říkal: „Ivčo, to je saň.“ Takže se nestýkal, i když by byl ochotný, ale ona nechtěla, on to kvitoval jako dobrou věc. On byl vlastně optimista. Jediné, čeho se bál, když ho hrozně bolely kolena a palce, že bude starý a nikdo se o něj nepostará. A já jsem ho vedla. On mi přišel do života, abych mu tyto věci narovnala. Tak jsem mu řekla: „Kalíku, nějak to bude.“ A on skutečně pak měl kam jít, byl v ústavu, kde šéfovou dělala rodinná známá, tak tam někoho měl, a i já jsem za ním čas od času jezdila. A on kdysi říkával: „Ivčo, já jsem žil tak krásný život, neměl jsem sice ženu a děti, které bych si možná v mládí přál, ale mohl jsem cestovat, měl jsem rád lidi, hrál jsem divadlo, já jsem je tak miloval.“ Staral se třeba v Teplicích o studenty. Tam je Somet, to je takový podnik, který tam byl i za totality, a tenkrát tam studovaly studentky z Vietnamu a on těm Vietnamkám, těm děvčatům, které měl na internátě a staral se o ně, ukazoval krásy Čech. Objednával autobus, vozil je do Prahy, ukazoval jim Chrám sv. Víta a Nerudovku a Malostranské náměstí, Karlův most. A vyprávěl a učil je česky. Byl šťastný jak blecha. To byl člověk, který se věnoval světu. A když žijete krásný život, jste připraveni na smrt. To tělo se unaví, samo už nemá pak sílu něco dělat a lehce ho odložíte.

Často dostaneš dotaz, co dělat v těžké nemoci. Všem, co odpovídáš, rozumím. Následovat medicínu, být v klidu, nelitovat se. Nebát se o děti.

Ano.

Dlouhodobá nemoc i s medicínským přístupem fyzické tělo oslabuje a vlastně už přestává fungovat.

Ano.

Pochopení na cestě nemoci je obrovské. Duchovně je to jasnější, ale i tělo chce žít. Ale medicína vyřkla ortel, za krátkou dobu přijde konec. Léky, chemoterapie pocitu fyzického těla ještě oslabuje a nečiní úlevu. Máš pár slov, co dělat, když ležíš? Nemáš sílu. Máš se připravit, že už přijde konec. Prozatím našla cestu zaplavovat se léčivým světlem. To její každodennost dovolí. Já jsem jí přinesla ke stolečku tvé povídání o čakrách. Sama nevím, co dál a jak se připravit na smrt, když ti sedí na patách. Děkuji.

Každou chvíli ještě vědět, že žiju. Nekoukat se dopředu v tom smyslu, co bude za hodinu, za dvě. Tam to někde je. Ale být to může až za léta. Znala jsem lidi, třeba Amálka tenkrát, které řekli, že má dva měsíce života, ale je tady dodnes a je to třicet let.

Já jsem vám vyprávěla, jak jsem před 29-30 lety měla chřipku. Ta chřipka byla obrovská. Měla jsem čtrnáct dní horečky přes čtyřicet a byla jsem mladá. Měla jsem dvě malé děti a ten poslední týden už byl tak strašně náročný, nosili mě na zádech, já jsem se nepostavila vůbec na nohy. Kurňa, že by to byl koronavirus? Jsem imunní. A mně se fakt v jednu chvíli chtělo umřít. Dýchat jsem nemohla, teď z vás lítají nudle, máte horečku a chvílkami ztrácíte vědomí. Moje dvě děti už mě chtěly po těch dvou týdnech. Já jsem vždycky říkala: „Nechod'te ke mně moc blízko.“ Koukaly od futra, tak jako možná, kdy umřu. A teď přišlo Ego: „Co tady budou dělat ty děti, když umřeš?“ A já jsem řekla: „No, jestli mám umřít, tak umřu. Takových dětí je. Vždycky se o ně postaráš, Otče.“ A přišla taková vlna, takový klid a mír, že jsem usnula, a když jsem se vzbudila, poprvé bylo po teplotě. Vy potřebujete prokázat ten stav nestrachu. Není, čeho se bát. Tělo hází strachy, protože ono umírá, to odkládáte. Ano, máte děti, myslíte na všechny, ale ani ony nejsou šťastné, když vás vidí, jak se trápíte a všechno vás bolí.

Ještě dneska žiju. Ještě jsem si dneska sedla, to je super. Ještě si můžu s někým z rodiny o něčem popovídat. O něčem, co potřebuji vyřešit, co ještě není rozuzlované. Takové radosti si dělat můžete. Zjistit, proč tu těžkou nemoc mám. Moc dobře víte z mého povídání ze Starých Křečan, kde těžké osudy a nemoci vznikají. Jsou to většinou nenávisti k něčemu i k situaci, to znamená k něčemu, co nás zasáhlo v osudu. Tedy mi musí být odebrán ten osud, který jsem tenkrát nesnesla, a přichází horší fáze, abyste věděli, že tenkrát to stálo za to. To přehodnocení je strašně důležité. A pak, když už je zase hodně špatně, přináší úlevu vědění, že až odložíte tělo, tak se vám uleví. Ale teď si uvědomte, já jsem vysvětlovala stav toho, kdo tělo odkládá a kdo tady zůstává. Vaše skutečná realita je Duch. Jestliže můj milovaný odloží své tělo, stává se skutečným Duchem bez pokrývky hmoty. Já, když přijmu v pokoře na všech úrovních, že konečně

už je mu dobře, že už ho nic nebolí a netrápí a že si tady splnil, co měl, tak jsem s ním, protože v pokoře jsem také Duchem. Tehdy on je se mnou. Nemůže mě opustit. V případě, že se mnou hází poryvy bolestí, ať lítosti, kritiky situace v osudu, odmítnutí všeho, tak já ho opouštím. Já opouštím stav společného Ducha. Tak vidíte, že člověk, který žije v 5D, nikdy nikoho nemůže ztratit. Nutí vás to hrát vaše hmotná složka, která vám nalhává, kým jste. Vše je správné tak, jak je. Přijmout to, je stav úlevy.

Ivanko, jaká je role informačních technologií v dnešní době? Řeší se škodlivost vlivů na zdraví fyzické i psychické, a přesto závislost ve všech sférách našeho života stoupá. Jak si s tím poradí děti? Rodiče dětem pořídí tablety, mobily a vzápětí si stěžují, kolik času děti touto zábavou tráví.

Ano, většinou je to tak, že rodiče se chtějí zbavit dětí, když jsou unavení, když přijdou z práce, tak jim to tak jako šoupnou. Všimnou si toho, až když je závislost. Ale něco vám řeknu, jestliže je rodina psychicky v pořádku, mají se rádi a budou jejich hovory zajímavé, tak děti budou opouštět počítač i tablet a budou se navracet do kruhu rodinného, aby si užili jakýkoliv společný večer. Já sama plánuji, že si z mobilu asi příští týden odinstaluji facebook. Budu pouze večer na počítači třeba hodinu a budu odpovídat na otázky, které tam jsou, protože mi to začíná zasahovat do mého života. A věřte mi, já komunikuji obrovským způsobem. Je to nejenom myšlenkově, ale i tělem. Odpovědi, psané dopisy, dotazy. Teď jsme byli na Polomu, když máme pobyt, tak mluvím tři dny, teď jsem mluvila čtyři nebo pět. Ano, jsem tam pro vás, abyste věděli, oč jde a abyste zažívali takové zázraky, jaké jste třeba dneska viděli s paní Jitkou. Abyste pochopili, že opačné reakce, které svět 3D považoval za kruté nebo nemilující, narovnávají svět Ducha. Tak si jakoby musíte zvolit toto rozhodnutí. Samozřejmě přijdou útoky. Počítejte s tím, protože my žijeme ve společnosti, a když přijdou děti do školy a tam všichni budou mít mobily a tablety, tak na vás bude ten Satánek tlačit, že to chtějí také, jinak si připadají méněcenné. Vysvětlovat: „Nemusíš...“ Je to náročné ano.

Tento stav je vytvořen proto, že v této době je právě křeč hmotného světa. Satan stahuje veškeré odpory. To znamená, veškerými odpory stahuje své Vědomí zpátky, on se nedostane přes hladinu 3D, a ta planeta letí dál. Hmota planety letí a on má jenom svou působnost do okraje 3D světa. Proto ta křeč. Proto jsou tyto technologie, aby proběhl takový ten boj o tyto věci. Pak je to tady proto, abyste viděli do oblastí, do kterých se nikdy nedostanete vaším tělem. To znamená, nejsou vaší karemní oblastí. Vy se nikdy nedostanete někam, kde bude třeba válka, někde v Arábii. Nedostanete se někam, kde je hladomor, kde se třeba týrají zvířata v nějaké oblasti, kam nikdy nemůžete nahlédnout, ale když to někdo někde na světě natočí, už to máte v obýváku. A teď tam bulíte, a přitom ta zvířata to mají také nastavené. Ti lidé v tom hladomoru to mají také nastavené, jinak by se tam nedostali. Je to jejich osudem, který pokračuje. Jestliže se jeden Duch rozdělí do obrovského počtu jedinců, tak když vy vraždíte, musíte být zavražděni. Vám se musí vracet odpory, které uděláte. Vy děláte útoky, abyste je sklídili. A rozloží se to v DNA, v historii planety, která je strašně dlouhá, ta je ještě hodně daleká. To znamená, že tady není nic špatného. Sklízíte své činy, abyste to v této

době pochopili. To, že dneska smíte nahlédnout do oblastí, kam byste nikdy nepřišli, je pastí. Proto v dnešní době je dobře nastavený vývoj těchto médií, aby vás to strhlo. To nahrává obrovsky bílé magii a černé také. A to je odpověď. Tady je:

Proč je nám předkládáno takové množství informací, které stejně nedokážeme plně pojmout, zpracovat ani využít. Jaký je v tom záměr?

To je on. Abyste přece jenom někde podleli třeba lítosti. Já jsem vám kdysi dávno vyprávěla příběh mé starší dcery, která mi jednou volala kdysi dávno ještě z Paříže. Říká: „Mami, já už jsem se odnaučila litovat.“ A já jí tenkrát říkala: „Ty Luci, to se mi nezdá.“- „Jo, fakt, nic se mnou nehne.“ A já jsem jí řekla: „Bacha, to může přijít nečekaně.“ Druhý den mi volala: „To je neuvěřitelné, mami, co se dělo. Představ si, my jsme se s mužem koukali na film na videu, usnuli jsme a já jsem se vzbudila asi o půlnoci, Aurelien spal. A jak skončilo to video, skočila tam televize a nějaké zprávy.“ Tenkrát v tom roce, to je už 17,18 let zpátky, byly obrovské záplavy v Rumunsku. „A najednou koukám, byly tam stařečkové, jemu bylo asi 97 a jí asi 95, plakali srdceryvně, protože ta rozvodněná řeka jim vzala takovou starou boudu, to je jediné, co měli. Jim uplaval jejich jediný domov, na který se kdy v životě zmohli.“ A říká: „Mami, o půlnoci v mém bytě jsem byla v Rumunsku a najednou jsem cítila, jak mi tady něco křuplo a teď mi jela ta horkost nahoru. Já jsem řvala jak pominutá.“ Já říkám: „Vidíš, já jsem ti to říkala. Takhle to pracuje.“ Tak pracují ty informace, které jsou na vás valené. A pozor, tady vidíte, že jsou dobře valené. To nečekáte a pak zjistíte, jaká je skutečná reakce vašeho těla. Není to úžasné? Vy to musíte vědět o svém těle, co ještě umí a co ne.

Ivanko, máte nějakou radu, jak přestat chrápat? Je to odpor a souvisí to s nějakou čakrou? Děkuji Luboš. P.S. Já to slyším, jen když mě to probudí, ale okolí trpí.

Tak já sama nechrápu, tedy aspoň si to myslím. Ne ne ne, občas se mnou někdo spí přece jenom v místnosti nebo v budově, myslím si, že je ticho. A možná, když bych měla třeba rýmu, tak to by mohlo být. Nevím, kolik ti je, Luboši, ale já vím, že existuje zákrok, který vám zvětší vzadu, jak je nosohltan, že tam bývá taková membrána, která to zajišťuje ale je to dost bolestivé, ale jinak myslím, že ne. Já mám kamarádku, která uvazovala manželovi hrnec na záda. Chudák manžel. Je pravda, že jsem zažila na pobytech před lety člověka, který tak chrápal, že to bylo slyšet přes tři místnosti. A to je tedy drama. Já sama jsem zažila, věřím, že to bude jednou poslouchat a já ji strašně miluji. Moc ji miluji. To je paní, znáte ji s příběhem se zázvorem, pamatujete si? To je moje zkrátka sestřička. To je srdeční záležitost. Ona je tak úžasná. A když jsem se vrátila z Liptovského Mikuláše, tak jsme měly sraz s děvčaty. Mělo nás být šest. Měla jet Zdenička, ta se stěhovala, tak nejela, proto jsme jely v pěti. Ony tam byly týden. Já jsem jela na dva a půl dne. A přijela jsem tam z toho Liptovského Mikuláše. Jen jsem přespala doma, přebalila jsem a jela jsem tam, protože já jsem těm děvčatům slibovala několik let, že přijedu a nešlo to. A tak jsem si řekla, že jedu. Přijela jsem tam a děvčata řešila, s kým budu spát. A protože ji mám hrozně ráda a léta jí slibuji věci, které jsem nemohla dodržet, tak že budu spát s ní. A ona je korpulentní dáma a veliká. Takové

veliké srdečné dítě. Tu, když uvidíte, ale fakt uvidíte, to je zážitek. To je štěstí. A ona umí obrovsky pomáhat.

Já vám teď řeknu příběh, který jsem si sice řekla, že nikdy neřeknu. Budu sprostá, jo? Nebude vám to vadit? Já to možná před vámi řeknu, ale bude mi všelijak. Já jsem sice sprosták, ale to je slovo, které je hrozné. A hned první hodinu, když jsem tam přijela, ona vyprávěla příběh. Říká: „Ivanko, představ si, co se nám stalo s Maruškou. Byly jsme na procházce, jdeme lesem a najednou jsme viděly paní, která tam pobíhala, ale pobíhala i na násep, kde byly koleje. Ono to vypadalo, že si chce vzít život. My jsme nevěděly, co máme dělat, tak jsme za ní šly, abychom s Maruškou zjistily, co se děje. A tak jsme ji odchytily. Já říkám: „Prosím vás, jste v pořádku?“ A ona si stěžovala, že jí její chlap řekl, že je píča.“ A ta Jiřinka povídá: „No, to já nevím milá paní, podle mě píča není zase tak strašně špatná. Já nevím jak vy, ale já se svou píčou jsem si zažila ty nejkrásnější věci na světě.“ A ta paní zamrkala a řekla: „Ježíš, to mě nenapadlo.“ A byla zachráněna. To je srdce na talíři. Ta jde a trousí takové moudrosti.

A my jsme spolu tedy šly spát. Já jsem se rozhodla a mě vůbec nenapadlo, že by chrápala. Mě to napadlo až tehdy, když si lehla vedle mě do manželské postele. Samozřejmě hned usnula. To byl rachot, ale já jsem cítila jenom lásku. Já ji mám tak strašně ráda, že jsem si říkala: „Ano, tady budu dvě noci, já jsem připravena na to, dvě noci nespát.“ A fakt mi to nevadilo. A ještě jsem si říkala, ona sice chrápe, ale je super, že je ke mně zády. V tu ránu se otočila ke mně. Já nevím, co se stalo. Já jsem fakt byla odhodlaná nespát až do rána, protože já ji fakt mám moc ráda. Říkám si: „Já si to s ní fakt užiju.“ Mezi druhou a třetí jsem asi omdlela, nevím, protože do rána jsem spala, fakt jsem to neslyšela a ráno byl nádherný okamžik, protože já jsem byla připravena i tu druhou noc takhle si prožít z lásky k ní. Představte si, co se stalo. Ráno otevřu oči a ona už na mě koukala a říká mi: „Já jsem chrápala, vid’?“ Já říkám: „Noooo, ale neboj, já jsem asi ve tři už omdlela a bylo to dobré. Od tří do sedmi jsem se vyspala a čtyři hodiny mi stačí.“ A ona říká: „Já jsem na něco zapomněla, miláčku.“ A měla pro mě špunty. Tak druhou noc jsem spala a ona taky.

Dám vám jenom návod na to, když tam máte někoho chrápajícího, aby se nějak zařídil, ale hlavně aby vás miloval. Pak vám to skutečně nebude vadit a nebude to na závadu. Ano, všechno se dá vyřešit, věřte mi.

Milá Ivanko, při cvičení čchi kungu se pracuje s obrazy myslí, vizualizací. Čerpám tím energii z okolního prostředí, zprůchodňuji energetické kanály v těle, abych měla víc energie a silnější tělo a mohla pracovat víc pro své okolí. Není to něco, čím se tlačím někam, kam nemám? Děkuji, Jana.

Záleží na úmyslu. Když si to cvičení chcete jenom užít v radosti, tak to není nic závadného. Ale kdybyste se chtěla zdokonalovat za nějakým účelem, to už je úmysl. Jenom si to v radosti odžijte. To je všechno, to stačí. Radovat se ze všeho. Má to tak být. Tato všechna umění, včetně bojových umění, jsou tady pro to, aby lidé ve 3D světě uměli koncentraci na jednotlivé čakry. A ono to ty lidi skutečně posilovalo. Ukazovali pozici jednotlivých čakerních úrovní tak, jak mohli pracovat, ale v čistotě bez

negativních úmyslu. Ti největší bojovníci vždycky byli ti, kteří ovládali své tělo bez úmyslu ovládat svět okolní. Tady musí být vytríbenost Ducha, aby se to správně provedlo. A chce to, pozor, morálku. V těchto dobách, když se tyto věci cvičí a máte nějaký zastřený egoismus, pak si s vámi tělo dělá, co chce. Nutí vás dělat věci, které byste třeba dávno odložili a které tam jsou schované právě díky tomuto stavu.

Dobrý den, Ivanko, ráda bych se zeptala, jak je to s ženskou vaginou a milováním.

A jsme tam zase. Jsem to řekla drsněji, že jo.

Je pravda, že v pochvě jsou uložené body?

Ano.

A v nich veškeré uložené zkušenosti, které se otevírají každým pohlavním stykem. Co si myslíte o metodě vaginálního mapování? Je pravda, že muži se k ženám chodí nabíjet a získávat energii a že se pohlavním stykem kopírují na ženy mužovy rodové programy a podobně? Co se děje při pohlavním styku energeticky? Je pravda, že dochází k propojení duší? Při použití kondomu k propojení duší nedochází? Děkuji za objasnění, Lenka.

Vy toho chcete vědět nějak moc. Prosím vás, zapomeňte na tyto nesmysly. To jsou nesmysly 3D. To abyste se pak báli intimity, aby vás někdo neporušil, nenavázal, nezahodil, ne ne. Jen si udržujte dobrý G bod. Ten stačí. Na ostatní body zapomeňte.

Potkala jsem muže a je mezi námi silová energie a podvědomá známost, jako když se známe mnoho let.

To vám může podsouvat tělo.

Je tu jedna drobnost. Jsem vdaná.

To jsem tušila.

A mám dvě děti a fajn muže. Otázka: Co je to za energie, které vnímáme? Je mi, jako bych ho znala stovky let. Cítím jeho bytí ve všech buňkách. Marcela.

Marcelo, to je Satan, toho znáte hodně dlouho a učíte se mu odolávat. Milujte svého muže nebo bude průser. Až přijdete o manžela, tak přijdete i o tohoto muže a nebudete mít nic. A proto tam přišel prozkoušet vaši logiku. Jste vše. Pocity vám nalhává hmotné tělo a hmotné Vědomí, že to je on a že ho znáte. Souzníte, je vám úžasně. Když odoláte, potkáte ho za nějaký čas a budete se divit, že jste mu neodolala hned.

A končím.